

D 2384 E – 1,50 € – RUJAN-LISTOPAD/SEPTEMBER-OKTOBER 2016 – BR./NR. 9-10 (362)

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Mir započinje osmijehom
Sveta Majka Terezija iz Kalkute

Naslovnica:

Sveta Majka Terezija iz Kalkute;
snimka: www.hr.wikipedia.org

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824

E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:

Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:

Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:

Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:

Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout & Bildbearbeitung:

Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:

DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
IBAN:

DE03 7509 0300 0006 4989 73
SWIFT-BIC: GENODEF1M05

Zadnja stranica:

Detalj s 301. Sinjske alke;
snimio: A. Polegubić

PORUKE

DUHOVNE PORUKE

15 poruka sv. Majke Terezije za svaki dan

Mudre misli i riječi ove izvanredne žene albanskog porijekla, koja je proglašena svetom 4. rujna, među nama su danas prisutnije no ikad. Upravo njezine poruke mira tjeraju na razmišljanje da postanemo boljim ljudima, baš kao što je to i sama Majka Terezija činila čitav svoj život.

1. Ako ne možeš
nahriniti stotinu ljudi,
nahrani samo jednog
čovjeka.

2. Oni koji osuđuju
ljudе, nemaju ih vremena
voljeti.

3. Neki ljudi uđu u
tvoj život kao blagoslov,
a neki kao lekcija.

4. Nismo svi stvoreni da radimo
velike stvari. Ali zato možemo raditi
male stvari s puno ljubavi.

5. Usamljenost i osjećaj da nisi vo-
ljen najveće je siromaštvo.

6. Nije važno koliko radiš, već je
važno koliko ljubavi unosiš u ono što
radiš. „Nismo svi stvoreni da radimo
velike stvari. Ali zato možemo raditi
male stvari s puno ljubavi.“

7. Kako bi vratili mir, ne trebaju
nam oružje i bombe. Treba nam lju-
bav i suosjećanje.

8. Mir započine osmijehom.

9. Dočekujte jedni druge s osmije-
hom, jer je osmijeh početak ljubavi.

10. Pronašla sam paradoks. Ako
nekog voliš do bola, to znači da boli
više neće biti, već samo puno ljubavi.

11. Zašto nemamo mira? Zato što
smo zaboravili da pripadamo jedni
drugima.

12. Što možete napraviti kako bi
promicali mir u svijetu? Idi kući i voli
svoju obitelj.

13. Nadi vremena za igru, to je
tajna vječne mladosti

14. Svatko tko ti se približi neka
ode od tebe bolji i sretniji.

15. Više je gladi u svijetu za
ljubavlju i poštovanjem, nego za kru-
hom.

sv. Majka Terezija

Tekst i snimka: www.duhovnost.net

POEZIJA

Zov domovine

*U ponoć
na sjeveru Germanie
bježim brdima Bosne*

*Neka me sjeta hvata
za ponosima njenim
i prkosima*

Bapel – Kaja

Snimka: www.zadobitizam.ba

U OVOM BROJU

HODOČAŠĆA

Hodočašće
Hrvata iz
Bavarske
u Altötting

str.

6

KRAKOV: 31. SVJETSKI DAN MLADIH

Vjerujte
Božjem
pamćenju

str.

8

DUHOVNA DJELA MILOSRDA

Uvreda oprostiti

str.

12

IZ CRKVE U SVIJETU

Majka Terezija proglašena svetom

Blagdan sv. Majke Terezije iz Kalkute
Katolička Crkva slavit će 5. rujna.

4.24

DRUGI ISELJENIČKI KONGRES

Povjerenje iseljene i domovinske
Hrvatske

Posebna tema kongresa bila je pas-
toralna skrb za iseljenike.

10-11

DJEČJI KUTAK

22

MLADI I MEDIJI

Naš identitet u virtualnom svijetu

Nove tehnologije mogu dovesti do
promjena naših odnosa u obitelji, s
prijateljima i onima koje volimo, sa
samima sobom.

23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. I. Komadina: Die Heiligkeit,
die Kroatien berührt

Limburg:

Neuer Bischof Georg Bätzing

13-14

Na 31. svjetskom danu mladih u Krakovu bili su i mladi iz Hrvatske,
Bosne i Hercegovine i inozemstva.

Nemojte živjeti u snu!

Veliku pozornost u Crkvi i u druš-
tvu ovoga je ljeta izazvao 31.
svjetski dan mladih u Krakovu,
koji je održan od 26. do 31. srpnja
pod geslom „Blago milosrdnima, oni
će zadobiti milosrđe“ (Mt 5,7). U toj
je prigodi papa Franjo istaknuo ka-
ko život uvijek treba prihvaćati i štiti-
ti to od začeca do prirodne smrti. Svi
smo pozvani poštovati život i skrbiti
za njega, istaknuo je Papa. „Nismo
došli na svijet da bismo vegetirali, da
bismo život proveli na kauču, nego
da bismo ostavili dojam i velikane svi-
jeta naučili kako graditi mostove brat-
stva“, poručio je Papa mladima, kojih
je bilo više od milijun i šesto tisuća,
koji su se 30. srpnja okupili na Kam-
pusu milosrđa u Krakovu, na bdjenju
za Svjetski dan mladih. Na Svjetskom
danu mladih bili su i mladi iz Hrvat-
ske, Bosne i Hercegovine i inozem-
stva. Mlade je Papa pozvao da idu
Božjim putem kako bi nadvladali
strah i teror koji uzrokuju zatvaranje
i paraliziranost. Ujedno ih je potak-
nuo da pouče odrasle kako zajedno
živjeti u različitosti. „Trebate nam ka-
ko biste nas naučili suživotu, dija-
logu, dijeljenju u raznolikosti kultura

— ne kao da je to prijetnja, nego pri-
goda. Imajte hrabrosti poučiti nas da
je lakše graditi mostove nego podi-
zati zidove.“ Predložio je jedan kon-
kretan „most“ koji je moguće ostvariti
na licu mjesta: pružiti si i stisnuti ruku.
To je „prvotni“ i „veliki bratski most“
za koji je poželio da ga nauče gra-
diti i „velikani ovoga svijeta“. „Ne-
mojte živjeti u snu, nemojte dopustiti
da drugi odlučuju o vašoj budućnosti.
Umjesto ugođe, radije birajte slobodu;
zamijenite paralizirajući kauč za
cipele kako biste išli Božjim putovima
i današnji svijet zarazili radošću.“
„Dragi mladi, Isusu prikazite sve, na-
ročito svoje slabosti, muke i grijehe,
u ispovijedi. On će vas iznenaditi
svojim oprostom i mirom. Ne bojte se
slijediti ga. Ne dopustite da vam se
umrtvi duh, već žudite za čistom lju-
bavi, koja zahtijeva i odricanje, opi-
rite se 'doping' uspjeha po svaku ci-
jenu i drogi da mislite samo na sebe
i svoje udobnosti“, istaknuo je Papa
dodavši kako Svjetski dan mladih po-
činje danas i nastavlja se sutra, u ku-
ći, jer nas Isus tamo želi sresti. Sljede-
ći Svjetski dan mladih održat će se
2019. u Panami.

Urednik

Iz delegatove Poruke

Svetost koju je dodirnula Hrvatska

U nedjelju 4. rujna papa Franjo
u Rimu je svečano proglasio
Majku Tereziju svetom. Sve-
čanost proglašenja slavljena je ne
samo u Rimu i u Kalkuti nego i u ci-
jeloj Indiji, ali i diljem svijeta. Rođe-
na je u Skopju 26. kolovoza 1910.
Krštena je nekoliko dana poslije kao
Agneza Gonxa. Bila je treće dijete
albanskoga braćnoga para Kolea i
Drane Bojaxhiu. Roditeljski odgoj
duboko se upio u dušu male Agne-
ze. Isusovac o. Franjo Jambreković,
kapelan u Agnezinoj rodnoj župi,
prenio je na nju žar za misijama.
Navršivši 18 godina, odlučila je kao
misionarka poći u Indiju. Preko Za-
greba i Dublina Agneza, sada već
kandidatica za časnu sestru Mala
Terezija od Djeteta Isusa i njezina
kolegica Marija Magdalena su se —
kao buduće članice Družbe sestara
od Loreta brodom uputile u Indiju.
Tako su 6. siječnja 1929. stigle u
Kalkutu. U Darjeelingu su u tamoš-

njoj samostanskoj školi bile učiteljice,
a sestra Terezija je uz to još ra-
dila u samostanskoj maloj bolnici.
Nakon desetak godina sestra Tere-
zija se vratila u Kalkutu, najprije
kao učiteljica, a kasnije i kao direk-
torica na loretskoj školi u samostanu
Entally. Sv. Majka Terezija je u više
navrta boravila i u Hrvatskoj. Na-
kon pet se desetljeća boravka u In-
diji ponovo vratila u Zagreb i
Hrvatsku. Doputovala je s hrvatskim
misionarom u Indiji o. Antom Gabri-
ćem na poziv zagrebačkog nadbis-
kupa Franje Kuharića 1978. Godi-
ne 1979. primila je Nobelovu na-
gradu za mir. Sveta Majka Terezija
posjetila je i Hrvate u Frankfurtu.
Molimo da po zagovoru nove sveti-
ce, majke siromaha i mi hrvatski
vjernici u dijaspori sve više u sebi
razvijamo osjećaj za potrebe naših
bližnjih. Neka i nas dodirne svetost
Majke Terezije!

Vaš vlč. Ivica Komadina, delegat

MAJKA TEREZIJA IZ KALKUTE PROGLAŠENA SVETOM

„Majka Terezija za sve je bila tu“

Blagdan sv. Majke Terezije Katolička će Crkva ubuduće slaviti 5. rujna, jer je upravo 5. rujna 1997. rođena za nebo, tj. preminula u dobi od 87 godina.

S to dvadeset tisuća – a možda i više – vjernika iz cijeloga svijeta u nedjelju 4. rujna prekrili su Trg sv. Petra i okolne vatikanske ulice. Sabrani ali izrazito radosni došli su na misu službenoga proglašenja svetom Majke Terezije iz Kalkute kojoj su se obraćali u zagovornoj molitvi za sebe i za svoje – kao sveti. No, od trenutka kada je papa Franjo u nedjelju prije podne izgovorio latinsku formulu proglašenja svetom, Majka Terezija to je postala i službeno jer je uzdignuta na čast oltara i nakon kanonizacije može ju se častiti u cijeloj Katoličkoj Crkvi. O njoj sve govore njezina djela i ono što je ta utemeljiteljica Reda misionarki ljubavi i dobitnice Nobelove nagrade za mir učinila za najmanje, za one koje je društvo odbacilo u najsiriromašnijim dijelovima Kalkute. Na svečanost proglašenja došlo je i 13 predsjednika država i vlada, a među njima bio je i indijski predsjednik vlade Narendra Modi. Papi Franji se prema obredu proglašenja svetom obratio pročelnik Kongregacije za proglašenje blaženih i svetih kardinal Angelo Amato, Sveti Otac je izgovorio formulu proglašenja, a potom su na oltar donesene relikvije sv. Majke Terezije. Među vjernicima na Trgu i oko njega prolomio se gromoglasan pljesak.

Na kraju mise kojom je proslavljen i Jubilej karitativnih djelatnika i dragovoljaca (Jubilej za djelatnike i dragovoljce) milosrđa, a prije molitve Andeoskog pozdravljenja, Papa je pozdravio sve prisutne – među njima politička izaslanstva i hodočasnike, a posebno misionarke i misionare ljubavi „koji su duhovna obitelj Majke Terezije. Vaša sveta utemeljiteljica neka bdije nad vašim putem i neka vam pomogne da budete vjerni Bogu, Crkvi i siromasima“, te pozdrav uputio i „dragovoljcima i djelatnicima milosrđa“, stavljajući ih pod zagovor Majke Terezije kako bi ih naučila Krista prepoznavati u najsiriromašnijoj braći. Potom je podsjetio na sve one koji svoj život troše u službenju „braći u teškim i opasnim kontekstima. Posebno mislim

na mnoge redovnice koje bespoštedno daruju svoj život. Molimo osobito za španjolsku misionarku sestru Isabel koje je ubijena prije dva dana u glavnome gradu Haitija, zemlje koja je toliko kušana, a kojoj želim da prestanu toliki nasilni čini i da bude više sigurnosti za sve. Sjetimo se i drugih redovnica koje su nedavno doživjele nasilje u drugim zemljama.“

Poziv na ljubav i milosrđe

Sestre i vjernici mole na grobu Majke Terezije čekajući kanonizaciju

Svoju je homiliju Sveti Otac započeo pitanjem iz starozavjetne Knjige mudrosti: Tko može znati što želi Gospodin? A to pitanje „naš život predstavlja kao misterij, čiji ključ za tumačenje mi ne posjedujemo. Protagonista povijesti uvijek su dva: Bog s jedne strane i ljudi s druge. Naša je zadaća shvatiti Božji poziv i potom prihvatiti njegovu volju. No, da bismo ga prihvatili bez oklijevanja pitamo se: koja je Božja volja? Da bi čovjek to mogao shvatiti, mora razumjeti ne što želi on, nego što Bog želi. A ono što je drago Bogu i što on želi na najbolji su način zapisali proroci: „Milosrđe mi je milo, a ne žrtve“. „Bogu je drago svako djelo milosrđa, jer u bratu kojemu pomognemo prepoznavamo lice Boga kojega nitko ne može vidjeti. I svaki puta kada se prignemo nad potrebe braće, dali smo jesti i piti Isusu; odjenuli smo, poduprli i posjetili Sina Božjega. Zapravo, dodirnuti smo Kristovo tijelo.“ Svi su kršćani pozvani konkretno živjeti ono što izražavaju u molitvi, a ljubavi prema braći nema alternative. No, kršćanski život nije samo „jednostavna pomoć koja se

pruža u trenutku potrebe.“ Da je tako, rekao je Papa, onda bi se radilo samo o izrazu ljudske solidarnosti koji potiče na neposrednu pomoć, ali bi bio sterilan jer bi bio bez korijena. Ono što traži Isus od vjernika je „poziv na ljubav prema bližnjemu kojim svaki kršćanin u službu stavlja vlastiti život kako bi svaki dan rastao u ljubavi.“ A upravo to po cijelome svijetu čine dragovoljci – karitativci koji su u ovoj Svetoj godini milosrđa u Rimu više dana proslavljali svoj jubilej. Njima je Papa poručio da su oni „ono mnoštvo koje slijedi Učitelja i koje vidljivom čini njegovu konkretnu ljubav prema svakoj osobi“, te nastavio: „Koliko srčaca utješe dragovoljci! Koliko ruku podupiru; koliko suza obrišu; koliko je ljubavi uliveno u skriveno, ponizno i besplatno služenje! Koliko pohvalnoga služenja čini da se čuje za vjeru – daje glas vjeri – te izražava milosrđe Oca koji je blizak onima koji su u potrebi.“

Nasljedovanje Isusa je ozbiljan pothvat i istodobno radostan. S jedne strane, zahtjeva radikalnost i hrabrost da se u najsiriromašnijem i odbačenom od života prepozna božanskoga Učitelja i da se stavi njemu u službu. Zbog toga dragovoljci koji služe posljednjima i potrebnima Isusove ljubavi ne očekuju nikakvu zahvalu i nikakvu ugodu, već se odriču svega toga jer su otkrili pravu ljubav. I zato svaki vjernik može reći da se sagiba nad siromaha kao što se Isus prignuo nad njega, da pomaže onima koji su izgubili vjeru ili žive kao da Boga nema, da se prigrba nad mladima koji su izgubili vrednote i ideale, nad obiteljima u krizi, nad bolesnima i utamničenicima, izbjeglicama i migrantima, nad tjelesno i duhovno slabima i nezaštićenima, nad maloljetnicima koji su prepušteni sebi samima, kao i nad starcima koji su ostavljeni sami. „Svugdje gdje je pružena ruka koja traži pomoć da bi stala na noge, tamo mora biti naša prisutnost i prisutnost Crkve koja podupire i daruje nadu.“

Nastavak na str. 25

Crkva o mladima razmišlja s povjerenjem

Crkva se trudi mladima pomagati kako bi uz Božju pomoć bili kadri sanjati i stvarati bolji svijet.

Komisija Vijeća europskih biskupskih konferencija „Caritas in Veritate“ (Ljubav u Istini), u suradnji s Biskupskom konferencijom Bosne i Hercegovine priredila je susret o nužnosti i aktualnosti djela milosrđa danas u Europi. Susret je održan od 15. do 18. rujna u Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu.

ba i hodočašća mladih Zagrebačke nadbiskupije euharistijsko slavlje u nedjelju 11. rujna predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uz brojne svećenike koji su došli na hodočašće sa svojim župama. U koncelecijaciji su bili pomoćni biskupi zagrebački: Valentin Pozaić, Ivan Šaško i Mijo Gorski.

dubljem smislu čovjekova života i svijeta. Ona to svoje poslanje na poseban način ostvaruje prikladnim oblicima sustavnoga vjerskog odgoja i obrazovanja (vjeronauka) ne samo u crkvenoj (župnoj) zajednici nego i u školi.”

Ekumenski patrijarh pohodio Hrvatsku

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u utorak 13. rujna u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu u nastupni posjet Andrewa Dalglisha, veleposlanika Velike Britanije u Republici Hrvatskoj. Istoga dana kardinal Bozanić primio je u nastupni posjet Paula Roberta Camposa Tarrisea da Fontoura, veleposlanika Brazila u Republici Hrvatskoj.

Carigradski arhiepiskop i ekumenski patrijarh Bartolomej boravio je u petak 9. i 10. rujna u Hrvatskoj. U petak 9. rujna otvorio je u Zagrebu simpozij „Novomučenici: Poliperspektive II.“ održan u Srpskoj pravoslavnoj općoj gimnaziji „Kantakuzina Katarina Branković“, na kojem su bili zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško i mons. Enco Rodinis u ime predsjednika HBK-a. U popodnevnom satima ekumenskoga patrijarha Bartolomeja primio je predsjednik Vlade Tihomir Orešković.

Hodočašće u Ludbreg

Oko 30.000 hodočasnika iz 140 župa i drugih molitvenih zajednica hodočastilo je u ludbreškom svetištu. Na uočnicu središnje slavlje u zavjetnoj kapeli predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak uz sudjelovanje 150 svećenika za oltarom i u ispovjedaonicama. S biskupom su suslavili i Franc Režonja, generalni vikar biskupije Murska Sobota, te Istvan Morton iz Biskupije Szombathely. Misi je prethodila velika svečana hodočasnička procesija s pokaznicom Presvete Krvi od župne crkve Presvetog Trojstva do prostora slavlja. Mnogobrojni hodočasnici iz različitih krajeva Hrvatske i inozemstva okupili su se u svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu dan kasnije kad je misnom slavlju predsjedao sisački biskup mons. Vlado Košić.

A.O.

Svečano misno slavlje u Mariji Bistrici predvodio je kardinal Josip Bozanić

Snimka: IKA

Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog sisački biskup Vlado Košić čestitao je predsjedniku Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću te svim vjernicima islamske vjeroispovijesti blagdan Kurban bajram. Među inima istaknuo je: „Danas je to zajedništvo toliko potrebno svijetu te smo mi, koji se nazivamo vjernicima, prvi pozvani da u međuljudske i međunarodne odnose unosimo razumijevanje, prijateljstvo i Božju ljubav.“

Teološko-pastoralni seminar za svećenike održan je u Đakovu o zajedničkoj temi „Krivnja i grijeh“.

U organizaciji Konferencije pastoralnih teologinja i teologa njemačkog govornog područja i PostNetzwerk-a - Udruženja pastoralnih teologinja i teologa Srednje i Istočne Europe u suradnji s Katoličkim bogoslovnim fakultetom Sveučilišta u Sarajevu priređen je od 12. do 15. rujna Međunarodni simpozij o temi „Mladi u Europi: religioznost mladih u kontekstu zavičajnosti, eventkulture i migracije“. Na Simpoziju je sudjelovalo 60 profesora pastoralne teologije iz 11 europskih zemalja.

U nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u prigodi 285. zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagre-

Poziv na otvoren i iskren razgovor

U povodu početka nove školske i vjeronaučne godine 2016./2017. Nadbiskupi i biskupi uputili su poruke učenicima, odgojiteljima i roditeljima. Tako je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić pozvao mlade da što više vremena provode u otvorenim i iskrenim razgovorima jedni s drugima. U svojoj poruci zadarski nadbiskup Želimir Puljić podsjetio je na velika okupljanja mladih, od sportskih Europskoga nogometnoga prvenstva u Francuskoj i Olimpijskih igara u Riju de Janeiru do Svjetskoga dana mladih u Krakovu te je istaknuo: „Susreti raspravljane mladosti pokazuju da Crkva o mladima razmišlja s povjerenjem i nadom, pa se trudi pomagati im kako bi uz Božju pomoć bili kadri sanjati i stvarati bolji svijet.“

Predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za katehizaciju i novu evangelizaciju nadbiskup Đuro Hranić u poruci podsjeća kako je prije 25 godina vjeronauk ponovno uveden u škole. Biskupi su već 1991. istaknuli: „Crkva se smatra pozvanom i dužnom upoznati sve ljude koji to žele s porukom kršćanske vjere o naj-

ALTÖTTING

Hodočašće Hrvata iz Bavorske

Misno slavlje s vjernicima iz 11 hrvatskih katoličkih zajednica predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak.

Hrvati iz cijele Bavorske su u nedjelju 26. lipnja 43. put hodočastili u marijansko svetište Altötting, udaljeno stotinjak kilometara od Münchena. Tisuće vjernika iz 11 hrvatskih katoličkih zajednica s područja Bavorske, stiglo je u prekrasno marijansko svetište Gospe od Altöttinga kako bi u zajedničkoj molitvi izrazili zahvalnost Majci Crkve za sve darove i milosti kojima je obdarila hrvatski narod. Jedna skupina hrvatskih hodočasnika iz HKŽ München u Altötting je stigla hodočasteći pješice, dok je druga skupina iz Münchena u Altötting stigla biciklima.

U prepunoj bazilici Sv. Ane slavljen je euharistijsko slavlje u organizaciji HKM Regensburg, koje je predvodio krčki biskup Ivica Petanjak. U svečanom misnom slavlju koncelebrirali su fra Boris Čarić, voditelj HKŽ München, vlč. Josip Antonac – voditelj HKM Regensburg, don Mato Križić – voditelj HKM Nürnberg, don Niko Šošić – voditelj HKM Nürnberg, fra Vislav Krijan, voditelj HKM Traunreut, uz asistenciju đakona Mate Kutleše. Misno slavlje je započelo procesijom u kojoj su pored svećenika i biskupa sudjelovali i članovi folklorne skupine „Fra Andrija Kačić Miošić“ iz Münchenske župe koji su nosili hrvatsku i bavorsku zastavu, kao i ministraranti iz različitih misija i župa.

Krčki biskup se u svojoj propovijedi osvrnuo na temu „Marija-Nova ze-

na“. Biskup je istaknuo da Mariju možemo promatrati u odnosu prema Bogu, konkretno prema Isusu Kristu, ali

odgovara „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj“. Tu se razlikuju prva žena i druga žena,

Na kraju misnog slavlja svečano je izvedena hrvatska himna „Lijepa naša“

je možemo promatrati i u odnosu prema nama. S prvim čovjekom, a pod tim se misli i na muškarce i žene, čovjek je sebe udaljio od Boga. Neprijateljski se postavio prema Bogu, želeći prisvojiti nešto što njemu ne pripada. Čovjek bez obzira koliko velik i svet bio, ostaje čovjek, ostaje u rangu stvorenja. I nikada ne može biti ravan Stvoritelju, stvorenje nikada ne može biti u rangu Stvoritelja.

U čemu je Marijina veličina i uloga? Ona je shvatila svoje mjesto u povijesti spasenja, na Božju ponudu ona

Eva i Marija. Za razliku od prve Eve, nova Eva-Marija je rekla Bogu: „Želim služiti, želim biti dionica tvojih projekata Bože, stavljam se u tvoju službu, tebi na raspolaganje“, istaknuo je mons. Petanjak.

Veliki njemački teolog Karl Rahner je smatrao da je Marijina najveća karakteristika ostvarenje nje kao savršene kršćanke ili savršenog kršćanstva. Kad bi se postavilo pitanje kako izgleda savršeni kršćanin, odgovor bi bio, kao Marija, sva u službi Božjoj. To bi bio čovjek koji prihvaća Božji poziv jer vjeruje Bogu makar ne zna unaprijed kako će se stvari odvijati. Marija isto nije mogla predvidjeti križ i patnju, ali se dala voditi u vjeri, korak po korak. I mi moramo proći sličan ili isti put poput Marije, jer nema puta mimo križa, i križ je sredstvo spasenja.

Nalazimo se u godini milosrđa, svi o milosrđu govorimo, a nitko se ne pita koliko košta milosrđe. Kolika je to cijena milosrđa, jesmo li spremni praštati kad nas drugi bičuju i progone, ili ćemo samo proklinjati?

Isus nas poziva da se uspoređujemo sa Bogom, praštajte kao što Bog prašta, ljubite kao što Bog ljubi. Iz ovog svetišta samo to ponesite, samo se sa Bogom uspoređujte, kao što ja očekujem da Bog meni oprašta i prema meni bude milosrdan, tako se

I ove se godine na hodočašću okupio veliki broj vjernika

MÜNCHEN

Slavlje sakramenta potvrde

Sakrament potvrde podijelio je apostolski nuncij u Njemačkoj mons. Nikola Eterović.

U subotu 18. lipnja apostolski nuncij u Njemačkoj mons. Nikola Eterović podijelio je u crkvi sv. Mihaela sakrament sv. potvrde, kojeg je primilo 189 mladih krizmanika iz glavnog bavarskog grada. Crkva sv. Mihaela bila je ispunjena krizmanicima, kumovima, njihovim roditeljima i rodbinom koji su na veličanstvenom slavlju proslavili još jedan veliki događaj u životu ove iseljeničke zajednice u srcu Bavarke. Još je jedan narštaj mladih iseljenika na ovom svečanom slavlju potvrdila povezanost s vjerom i tradicijom svoga naroda. Mlade krizmanike i krizmanice su uz puno ljubavi i strpljenja pripremali fra Ante Ivan Rozić i fra Filip Mimica.

Misno slavlje započelo je procesijom u kojoj su pored apostolskog nuncija mons. Eterovića sudjelovali fra Bo-

ris Čarić – župnik HKŽ München, fra Krešo Samardžić i fra Jozo Župić, dušebrižnici iz HKŽ, te dakni Ivica Visković i Mate Kutleša. U procesiji su sudjelovali i ministranti, kao i članovi folklorne skupine „Fra Andrija Kačić Miošić“. Mladi folklorasi su nosili dvije zastave, bavarsku i hrvatsku, simboli-

vrde mladim Hrvatima iz Münchena. „Kroz mlade krizmanike koji će primiti Duha svetoga obogatit će se cijela naša zajednica i naš hrvatski narod“, kazao je fra Boris.

Mons. Eterović se u propovijedi osvrnuo na važnost današnjeg trenutka kada mladi krizmanici primaju pečat Duha Svetoga kako bi osnaženi i ohrabreni krenuli u život koji ih čeka i koji nije sklon kršćanskim vrijednostima. Od svih darova Duha Svetoga koji danas primamo, ja bih najviše istaknuo dar jezika i dar milosrđa. Nemojte zaboraviti jezik svojih roditelja i djedova, jezik vas određuje i povezuje sa vrijednostima naroda iz kojeg potječete. Kroz jezik se identificiramo i povezujemo sa drugima. Isto tako u godini milosrđa posebno ističem važnost milosrđa i osjećaja za druge, nemojte okretati glavu od onih koji su potrebni vaše pažnje, ljubavi i potrebe. Budite otvoreni za patnje ljudi koji vas okružuju, pokažite otvoreno srce koje će prepoznati potrebitoga bilo u duhovnom, bilo u materijalnom pogledu, poručio je apostolski nuncij mladim krizmanicima u svojoj propovijedi.

Crkveni zbor HKŽ uz podršku orkestra mladih pod ravnanjem s. Nikoline Bilić prekrasnim je repertoarom hrvatskih duhovnih pjesama obogatio ovo misno slavlje. Hrvatska riječ i hrvatska pjesma su tako skladno odje-

Misno slavlje predvodio je i sakrament potvrde podijelio mons. Nikola Eterović

Krizmanice s mons. Eterovićem, svećenicima i dakonima

♦ i ja trebam ponašati prema drugom. To je savršeni muškarac i savršena žena, poručio je biskup na kraju propovijedi.

Biskup je predvodio molitvu za hrvatski narod i domovinu. Na kraju misnog slavlja su skupljani milodari za siromašne učenike i studente Krčke biskupije.

Za glazbeno oblikovanje ovog hodočasničkog slavlja bio je zadužen zbor HKŽ München koji je prošle godine proslavio 50. obljetnicu postojanja.

Tradicionalno hrvatsko hodočašće je završilo popodnevnom molitvom uz blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom.

IKA

Krizmanici s mons. Eterovićem, svećenicima i dakonima

zirajući stvarnost življenja u Bavarskoj, kao i povezanost sa narodom iz kojeg potječu.

Fra Boris Čarić se na početku misnog slavlja zahvalio nadbiskupu Eteroviću koji je prihvatio poziv hrvatske zajednice da podijeli sakrament pot-

kivale renesansnom crkvom sv. Mihaela pokazujući tako još jednom kako hrvatska mladost živi stoljetnu vjeru svoga naroda. Na kraju je zbor HKŽ otpjevao hrvatsku himnu „Lijepa naša“.

Andela Drmić; www.hkmm.de
Snimke: www.baykro.de

31. SVJETSKI DAN MLADIH U KRAKOVU

Vjerujte Božjem pamćenju

Možemo reći da Svjetski dan mladih počinje danas i nastavlja se sutra, u kući, jer nas Isus tamo želi sresti. Dok zahtijeva da dođe u tvoju kuću, Isus te zove imenom kao i Zakeja. Isus nas sve zove po imenu, istaknuo je papa Franjo.

31. svjetski dan mladih u Krakovu, održan je od 26. do 31. srpnja, pod geslom: „Blago milosrdnima, oni će zadobiti milosrđe“ (Mt 5,7). Život treba uvijek prihvaćati i štiti. To dvoje ide zajedno - prihvaćanje i zaštita, od začeca do prirodne smrti. Svi smo pozvani poštovati život i skrbiti za njega, istaknuo je papa Franjo 27. srpnja u prvome govoru tijekom apostolskog putovanja u Poljsku. Obracajući se predstavnicima vlasti, građanskoga društva i članovima diplomatskog zbora u Wawelu, Papa je istaknuo kako je sretan što je prva srednjoeuropska država koju je pohodio upravo domovina „nezaboravnog sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja i promicatelja Svjetskoga dana mladih“, podsjetivši na njegov ideal „Europe koja diše s oba pluća“ i „novog europskog humanizma“ koji ima „najdublje korijene u kršćanstvu“. Spomenuo je 1050. obljetnicu krštenja Poljske kao „snažan trenutak nacionalnog jedinstva, koji je potvrdio da je sklad, čak i usred raznolikosti mišljenja, siguran put za ostvarivanje općega dobra“. Napomenuo je da „dijalog može postojati samo ako svaka strana počne od vlastitoga identiteta“ te je istaknuo kako je sretan što u Poljskoj nije prevladalo „loše, negativno sjećanje“ koje je opsesivno usredotočeno na prošla zla, nego „dobro, pozitivno“ sjećanje koje „hvali Gospodina za njegova spasonosna djela“. Kao primjer toga, Papa je naveo slavlje 50. obljetnice oprosta između poljskih i njemačkih biskupa nakon II. svjetskog rata. Ta inicijativa, u koju su ot početka uključene crkvene zajednice, pokrenula je „nepovratan socijalni, politički, kulturni i vjerski proces koji je promijenio povijest odnosa između dva naroda“. U tom kontekstu spomenuo je i zajedničku izjavu Katoličke Crkve u Poljskoj i Ruske pravoslavne Crkve u Moskvi. Osvrnuvši se na „složen problem selilaštva“, Papa je istaknuo da je potrebna „velika mudrost i suosjećanje, kako bi se nadvladao strah i ostvarilo više dobro“: povratak Poljaka koji se žele vratiti u domovinu, ali i „duh spremnosti prihvatiti one koji

bježe od rata i gladi“ te „solidarnost s onima koji su lišeni temeljnih prava, uključujući pravo na vjeroispovijest u slobodi i sigurnosti“. Istaknuo je važnost „socijalnih politika koje podržavaju obitelj, prvu i temeljnu društvenu jedinicu, pomažući nepovlaštenim i siromašnim obiteljima“, uključujući pomoć u „odgovornom prihvaćanju živo-

a ti si bila ranjena u duši, u tijelu, u srcu i ta rana se zove 'strah'. Doživjela si šok, ali šok koji ti ne čini dobro“, rekao je Papa, napominjući da je to ipak „prigoda“ da se ide naprijed. „Život je pun rana“, kazao je, objašnjavajući kako mudrost znači moći nositi se i s „lijepim i s ružnim stvarima u životu“.

Slika: B. Farnach

Mladima je otvoreno i iz srca govorio papa Franjo

ta“. „Odgovornost je države, Crkve i društva da prati i konkretno pomaže svima koji se nađu u ozbiljnim poteškoćama, tako da se na dijete nikada ne gleda kao na teret, nego na dar te da najranjiviji i siromašni ne budu napušteni“, ustvrdio je papa Franjo.

Papa s mladima u Krakovu

Papa Franjo na kraju prvoga dana svoga pohoda Poljskoj, 27. srpnja, susreo se s mladima u Krakovu te tijekom prijenosu uživo obratio sudionicima Svjetskoga dana. Potaknuo ih je da nadiđu rane, nadvladaju „terorizam ogovaranja“ i izgrađuju mostove mira. Strah je trauma koja može ostaviti ožiljke, ali ne može izbrisati horizonte i želju da se ide naprijed, sažetak je Papina odgovora djevojci koja je ispričala kako je slučajno bila propustila vlak koji je 23. srpnja doživio nesreću u kojoj su umrle 23 osobe. Taj ju je događaj osobito pogodio zato što je poznavala jednu od žrtava. „Ono što ti se dogodilo je rana; neki su bili ranjeni u nesreći, u tijelu,

Papa se susreo s poljskim biskupima

U kasnim popodnevним satima prvog dana svog apostolskog pohoda Poljskoj, 27. srpnja, papa Franjo se u krakovskoj katedrali svetog Stanislava i Vavla susreo s poljskim biskupima. Papin susret s oko 130 poljskih biskupa, u koji je uveo krakovski nadbiskup kardinal Stanisław Dziwisz, odvijao se u obliku neslužbenog razgovora. Susretu s biskupima prethodio je kurtazni posjet poljskom predsjedniku u Dvorani ptica palače Wawel.

„Svečanosti dobrodošlice“

Napokon se susrećemo – riječi su kojima je 28. srpnja papa Franjo pozdravio mlade tijekom „Svečanosti dobrodošlice“ za Svjetski dan mladih u Krakovu. Izrazio je zahvalnost sv. Ivanu Pavlu II. za pokretanje tog susreta mladeži. „On nas prati s neba, gledajući tolike mlade, pripadnike različitih naroda, kultura i jezika koji imaju sa-

mo jedan motiv: slaviti Isusa koji je živ među nama", rekao je papa Franjo, nastavljajući: „Koje bolje prigode za obnovu prijateljstva s Isusom od jačanja prijateljstva među vama? Koje bolje prigode za osnaživanje prijateljstva s Isusom, od dijeljenja tog prijateljstva s drugima? Kojeg boljeg načina da se doživi radost evanđelja od želje 'zaraziti' tolike bolne i teške situacije radom i viješćima?" Sveti Otac rekao je da je kao biskup u Argentini naučio kako „nema ništa ljepše od razmatranja želja, zalaganja, strasti i energije s kojom toliki mladi žive život", a ta ljepota nastaje „kad Isus dodirne srce mlade osobe", koja onda postaje „sposobna za doista veličanstvena djela". „Crkva vas danas gleda – rekao bih još i više – svijet vas danas gleda i želi učiti od vas kako bi obnovio svoju vjeru u Očovo milosrđe", kazao je Papa, a prenio je Radio Vatikan. Milosrđe uvijek ima mlado lice zato što milosrdno srce ima hrabrosti napustiti ugodu i zna ići drugima ususret, grli sve; zna biti zaklon za one koji su izgubili ili nikada nisu imali dom; zna stvoriti domaći i obiteljski ugođaj za one koji su morali emigrirati; sposobno je za nježnost i suosjećanje. Milosrdno srce, rekao je Papa, „zna dijeliti kruh s gladnim", „otvara se kako bi primilo izbjeglicu". Sveti Otac i tom prigodom istaknuo je kako mu je tužno vidjeti „mlade za koje se čini da su otišli u 'prijevremenu mirovinu'", postali „umirovljenici s 23, 24 ili 25 godina", odustali ili se unaprijed predali. „Žalosti me vidjeti mlade koji hode s tužnim licem, kao da njihov život nije vrijedan". Napomenuo je ka-

Na susretu su sudjelovali i mladi iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine

ko mu je teško vidjeti mlade koji traže samo vrtoglavu zabavu na „mračnim putovima" zbog kojih na kraju skupo plate; mlade koji gube godine svojega života i snage trčeći za „trgovcima lažnih iluzija", odnosno „trgovcima maglom". „Stoga, dragi prijatelji, okupili smo se kako bismo si međusobno pomogli, zato što ne želimo dopustiti da nam se ukrade najbolji dio koji imamo, ne želimo dopustiti da nam se ukradu snage, da nam se ukrade radost, da nam se s lažnim iluzijama ukradu snovi", poručio je mladima papa Franjo.

Papa pohodio Auschwitz

Papa Franjo pohodio je 29. srpnja ujutro nacistički sabirni logor Auschwitz-Birkenau, mjesto gdje su Hitlerove snage ubile više od milijun ljudi, većinom Židova. Sveti Otac pješice je prošao kroz vrata koja vode u logor

sa zloglasnim natpisom „Arbeit macht frei", a potom je u malenom autu prebačen kraj baraka do mjesta gdje se na klupi zadržao u tihoj molitvi.

Križni put u sklopu Svjetskoga dana mladih

Gdje je Bog, ako u svijetu postoji zlo, ako postoje gladni, žedni, beskućnici, izbjeglice; gdje je kad umiru nevini zbog terorizma i rata; kad se izrabljuju djecu ili kad ona pate od teških bolesti? Postoje pitanja na koja nema ljudskog odgovora. A Božji odgovor je Isus. „Isus je u njima, pati u njima, duboko se poistovjećuje sa svakim od njih", tako sjedinjen s njima da „gotovo čine 'jedno tijelo'", ustvrdio je 29. srpnja papa Franjo nakon molitve križnoga puta u sklopu Svjetskog dana mladih u Krakovu. Isus, umirući na križu, nosi „na sebi i u sebi", fizičke, moralne i duhovne rane čitavoga čovječanstva. „Večeras Isus – i mi s njime – s osobitom ljubavlju grli našu sirijsku braću, koja su pobjegla od rata. Pozdravljamo ih i prihvaćamo ih s bratskim osjećajima i naklonošću", rekao je Papa, a prenio je Radio Vatikan. Istaknuo je kako nam 14 djela milosrđa – tjelesna i duhovna – pomažu otvoriti se Božjem milosrđu i razumjeti da bez milosrđa ne možemo ništa.

Papa molio u kapelici sv. Faustine

Papa Franjo započeo je subotu 30. srpnja, četvrti dan svojega pohoda Poljskoj, pohodom svetištu Božjega milosrđa u Krakovu. Prošavši kroz Sveta vrata, zadržao se u molitvi u kapelici Sv. Faustine Kowalske, ispovjedio osmero mladih i pozdravio

Nastavak na str. 25

Na susretu se ukupio veliki broj mladih iz cijelog svijeta

Snimka: BR Fernsehen

DRUGI ISELJENIČKI KONGRES U ŠIBENIKU

Važnost povjerenja i zajedništva iseljene i domovinske Hrvatske

Posebna tema kongresa bila je pastoralna skrb za iseljenike.

U Šibeniku je od 1. do 3. srpnja održan drugi po redu Hrvatski iseljenički kongres. Na trodnevnom međunarodnom skupu okupilo se dvjestotinjak sudionika – gospodarstvenika, povjesničara, demografa, književnika, pedagoga, komunikologa te katoličkih teologa iz dijaspore i Domovine. U izlaganjima i raspravama u dvadeset i četiri sekcije nastojalo se postaviti temelje politici suradnje domovinske Hrvatske i hrvatskog iseljeničtva u trenutku ideološke razjedinjenosti i gospodarske posustalosti hrvatskoga društva.

Zajedništvo otvara nove mogućnosti za hrvatski napredak

Kongres je otvoren pod visokim pokroviteljstvom predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar Kitarović, prigodnom svečanošću u Hrvatskome narodnom kazalištu u Šibeniku. Na otvaranju predsjednicu je zastupao predstojnik Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Zvonko Milas. On je istaknuo nužnost potrebe ponovne uspostave povjerenja i zajedništva između iseljene i domovinske Hrvatske. „Hrvatski iseljenički kongres snaži to zajedništvo nacije i otvara nove mogućnosti za hrvatski napredak. U proteklom razdoblju nestalo je povjerenja između iseljene i domovinske Hrvatske i treba ga vratiti. Domovina je stvorena u teškoj patnji i ne smijemo dopustiti da uništimo sve dobro što je načinjeno u posljednjih 25 godina“, poručio je Milas.

Skupu u Hrvatskom narodnom kazalištu obratili su se u ime predsjednika Hrvatskog sabora Željka Reinera saborstva zastupnica Margareta Madeirić, zastupnik u Europskome parlamentu Davor Stier, i Željko Burić, gradonačelnik Šibenika, grada koji ove godine slavi 950. obljetnicu postojanja i koji je materijalno i financijsko pomogao kongresu, te apostolski administrator Šibenske biskupije biskup Ante Ivas. Predsjednik Programsko-organizacijs-

kog odbora Drugoga hrvatskog iseljeničkog kongresa Marin Sopka također je uputio pozdravne riječi.

Prenošenje vjere budućim naraštajima

Na rad prvoga iseljeničkoga kongresa osvrnuo se tadašnji ravnatelj Hrvatske inozemne pastve fra Josip Bebić. Prvog dana kongresa među brojnim izlagačima ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislav Markić govorio je o temi

Crkvom u Domovini, istaknuo je dr. Markić.

Drugog dana kongresa pod skupnim naslovom „Pastoralna skrb u hrvatskom iseljeničtvu“ održana su četiri izlaganja. O temi „Selilaštvo u svijetu socijalnog nauka Crkve. Migracije novi prostor evangelizacije i solidarnosti“ govorila je dr. Dubravka Petrović Štefanac. Selilaštvo, promatrano očima vjere, za Crkvu postaje važan izazov kojim se mora otkriti, s jedne strane Božji naum koji se po iseljenicima ostvaruje dok je, s druge strane,

Sudionici Kongresa u Hrvatskom narodnom kazalištu u Šibeniku

„Pastoralni izazovi i perspektiva hrvatske inozemne pastve“. Istaknuo kako se među pastoralnim izazovima osobito ističe proces prenošenja vjere budućim naraštajima, koji je otežan asimilacijskim procesima kojima su izloženi naši sunarodnjaci u inozemstvu. Neki pastoralni izazovi vezani su pak uz specifičnu situaciju Crkve u zemljama kamo su naši iseljenici doselili, kao i društvene, kulturne, gospodarske i političke situacije u odredišnoj zemlji. Obzirom na novi val iseljavanja iz Domovine, hrvatska inozemna pastva dobiva novo značenje i zadaću u pružanju pomoći oko snalaženja u novoj sredini kao i u pronalaženju novoga duhovnog krova nad glavom. Potrebno je, osim toga, jače povezati pastoral naših iseljenika kako s mjesnom Crkvom u inozemstvu, tako i s

pojavu selilaca nužno primjereno staviti u službu izgradnje istinskoga čovječanstva i naviještanja evanđelja mira. Da bi se to postiglo čini se neophodnim iznova promisliti i produbiti temeljne vrijednosti bez kojih nije moguće skladni suživot ljudi i kulturi, kao što su promicanje i obrana čovjekova dostojanstva te njegova prava i slobode. Crkveno učiteljstvo službenim dokumentima na poseban način iskazuje svoju blizinu, povezanost i suodgovornost s iseljenicima, ukazujući na njihove „radosti i nade, tuge i tjeskobe“. Govoreći o konkretnim načinima dušobrižništva za svijet u pokretu, Crkva, a osobito papa Franjo danas, jasno upućuje na preuzimanje obveze odgovornosti i solidarnosti stavljajući naglasak na poštovanje ljudske osobe, kulturu susreta i potrebu istinskoga

dijaloga, istaknula je dr. Dubravka Petrović Štefanac.

Gvardijan samostana svetog Frane u Šibeniku fra Ivan Bradarić izlagao je o temi „Doprinos Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca dušobrižništvu među hrvatskim iseljenicima“. Dr. vlč. Nediljko Ante Ančić govorio je o temi „Identitet u dijaspori. Hrvatski katolici između stare domovine i novoga prebivališta“. Izlaganje se bavilo perspektivama Hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj osobito pod vidom njihova rada na očuvanju vjerskog, kulturnog i nacionalnog identiteta hrvatskih doseljenika u današnjim

Pa smo čak počeli, kako se dogodilo i narodu izraelskom, vrlo brzo „plakati za egipatskim loncima“, i govoriti kako nam je bilo bolje prije, kad smo bili u ropstvu, jugoslavenskom i partijskom. Pa nikako da se oslobodimo to-

Sudionici se obratio predsjednik Programsko-organizacijskog odbora HIK-a dr. Marin Sopta

Obzirom na novi val iseljavanja iz Domovine, hrvatska inozemna pastva dobiva novo značenje i zadaću u pružanju pomoći oko snalaženja u novoj sredini kao i u pronalaženju novoga duhovnog krova nad glavom. Potrebno je, osim toga, jače povezati pastoral naših iseljenika kako s mjesnom Crkvom u inozemstvu, tako i s Crkvom u Domovini, istaknuo je dr. Tomislav Markić.

promijenjenim okolnostima. O temi „Slika hrvatskoga iseljeničtva u hrvatskim katoličkim glasilima“ izlaganje je priredila dr. Suzana Vrhovski Peran. Osvrnula se na način kako hrvatska katolička glasila prate hrvatske iseljeničke teme te istaknula da se ta tematika prati redovito, ali prigodno i slavljenički, bez dubljega ulazanja u problematiku iseljenika. Nedostaje tematskih promišljanja stručnjaka, razgovora s povratnicima kao i reportaža o životu iseljenika. Postavila je pitanje kako poboljšati komunikaciju i mogu li i kako katolički mediji danas biti mjesto i forum za povezivanje hrvatskih iseljenika i Crkve u Domovini.

Živjeti kroz prizmu križa

Trećega dana kongresa, u nedjelju 3. srpnja, misno slavlje za sve sudionike u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku predvodio je biskup Ivas. U homiliji istaknuo je kako se Hrvati danas trebaju vezati uz križ Kristov i živjeti kroz prizmu križa. Hrvati kad su dobili državu počeli su vjerovati da se sve može lako, brzo, bez križa, bez žrtve, bez spremnosti služenja svome narodu i domovini, bez odricanja i nesebičnosti, bez opraštanja i pomirenja. Da, brzo smo počeli misliti da će sve doći tako reći „samo od sebe“.

ga ropškog mentaliteta da bismo mogli graditi i živjeti istinsku slobodu, koja ima svoj križ koji obvezuje svakoga. Biskup je istaknuo da se Hrvati trebaju vratiti Riječi Božjoj. Život nije put kroz ravnice, nego najčešće uspon na Kalvarije i Golgote. Pobjeđuje onaj tko ustraje do kraja, „taj će se spasiti“, kaže Isus, a potvrđuje sveko-

lika povijest i našega naroda. Ostajuć i vjerni riječima sv. Evanđelja, molimo danas i za naš narod hrvatski, u domovini i u iseljeničtvu, da u nama ne ugasne svijest da je svatko od nas, po svetom krštenju, kao i po sv. Euharistiji, pozvan i poslan da u svakom gradu i mjestu u kojem živimo naviještamo i donosimo mir Božji koji se sastoji u svekolikom skladu života s Božjim zakonom, koji je najveći i najvažniji a glasi: „Ljubi Boga iznad svega a bližnjega svoga, svoju obitelj, svoju djecu, svoj narod, svoju domovinu, kao sebe samoga... Da bismo se svi mogli radovati u sretnoj nam i blagoslovljenoj domovini. To molimo zajedno sa Gospom našom Marijom, koju nazivamo Kraljicom Hrvata“, zaključio je homiliju biskup Ivas.

Kongres su organizirali Centar za istraživanje hrvatskog iseljeničtva i Centar za kulturu i informacije Maksimir, Zagreb, a među mnogobrojnim suorganizatorima između ostaloga su Ravnateljstvo dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, Hrvatska matica iseljenika, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Institut za migracije i narodnosti te Croatian Studies Centre – Macquarie University iz Sydneya, Australija.

IKA

SPLIT

Djelovanje hrvatske inteligencije u egzilu i iseljeničtvu

Medunarodni znanstveni simpozij u organizaciji Filozofskog fakulteta u Splitu – Odsjeka za povijest o temi „Djelovanje hrvatske inteligencije u egzilu i iseljeničtvu“ održan je 31. kolovoza u Splitu. Skup je otvorio dekan Aleksandar Jakir. Potom su predavanja održali: Marko Trogrlić o temi „Hrvatski svećenici u Grotaferatti kraj Rima i njihova aktivnost“, Jakov Žižić o temi „Hrvatska politička emigracija: strukture, ciljevi, uspjesi, neuspjesi“, Aleksandar Jakir o hrvatskoj političkoj emigraciji kao temi novijih znanstvenih radova, Gojko Borić o temi „Koliko je hrvatsko iseljeničtvo priznato odnosno osporavano u svojoj domovini“, Adolf Polegubić o kulturno-prosvjetnom djelovanju hrvatskih katoličkih misija u Europi, Josip Dukić o Jozi Kljakoviću od Parnasa do egzila i natrag te Mladen Domazet o iseljeničkoj sudbini dr. Ante Biankinija.

Adolf Polegubić je pritom istaknuo kako je veliku važnost kulturno-prosvjetnom djelovanju među Hrvatima u Njemačkoj odigrala putujuća knjižara „Žive zajednice“, u vrijeme glavnog urednika „Žive zajednice“ fra Ignacija Vugdelije. Putujuća knjižara je bila gost brojnih misija tjedan dana u sklopu kojeg bi se organiziralo prigodno predavanje, izložba i prodaja knjiga vjerske, ali i nacionalne tematike u vrijeme bivše države kad se do knjiga hrvatskog sadržaja teže dolazilo. Putujuća knjižara je bila prisutna i na hodočašćima Hrvata u njemačkim svetišlima, kao i na godišnjim pastoralnim susretima hrvatskih pastoralnih djelatnika iz zapadne Europe u Njemačkoj. Knjige su se u Njemačku dostavljale preko „Kršćanske sadašnjosti“ te su se preko Hrvatskoga dušobrižničkog Ureda u Frankfurtu i spomenute knjižare dostavljale misijama. Valja podsjetiti kako se u vrijeme bivše države vjeronaučna pouka kao priprava za sakramente odvijala unutar misija, a u nekim gradovima vjeronauk se održavao i u školama i to prije ili nakon dopunske nastave.

Nastavak na str. 20

Piše: dr. Boris Vulić,
KBF Đakovo

Uvreda oprostiti

Budi milosrdan u sjećanju na uvrede koje su ti nanesene, pa ćeš biti milosrdan i za istinski oprost.

Oprostiti nikad nije lakot. To je put koji je uvijek mukotrpan, često dugotrajan i opterećen kušnjama neprihvatanja ili izigravanja opraštenja. Zato se za taj put valja pripremiti dobrim karakcima, a ovdje ćemo se osvrnuti na neke od njih koji nam se znaju učiniti nepotrebnima ili na koje više ne mislimo.

Na put opraštanja poći s prijateljem

Svoju ranjivost i krhkost pred boli uvrede nije dovoljno priznati samo sebi. Plodnost opraštanja svakako ovisi i o potpori drugih, od svjetla koje primamo od drugih, a to znači da je veliki blagoslov steći drugoga pred kim možemo ponizno i iskreno priznati da smo povrijeđeni, s kim možemo podijeliti svoju bol i ranjivost vlastita bića. Tako se oslobađamo iz zamka samoće i otuđenja, u koji najradije bježimo kad smo povrijeđeni, jer tamo sve vrijeme možemo ispuniti mislima o veličini uvrede i dobro iskovati svoj osvetnički odgovor. U tom zamku nismo imuni od zauzimanja stava nepovjerenja prema svima, nitko se više ne doima sigurnim, jer nas svi mogu uvrijediti. Otud i ona „više nikom ne vjerujem, pa ni svome bratu“... Opraštanje ne ide tim putem, ono računa s potporom drugih, posebno s prijateljskom potporom. Ako smo povrijeđeni od drugih, imamo posebnu priliku pravo prijateljstvo otkriti kao milosrda, kao svjetlo na kraju tunela, kao prostor u kojem osjećamo svježi zrak suprotnje koja bistri istinu i povija rane, koja grije uvrijeđeno srce i jača snagu da nepovjerenje ne može biti stav prema svima i da je ozdravljenje i opraštanje moguće. Na tom tragu otkrivamo i dragocjenost molitve božanskom Prijatelju za one koji su nas povrijedili. Zato na put opraštanja uvijek valja poći s prijateljem, božanskim i ljudskim prijateljem.

Putu opraštanja nisu strani bijes i ljutnja. Njima pokazujemo da se ne mirimo s učinjenim zlom i da se ne želimo licemjerno praviti kao da se nije ništa dogodilo. Uzavrelost zbog uvrede pomaže nam da zlo koje nam je

činjeno, ali i onoga koji nam ga je nanio, „maknemo“ iz sebe kako bismo ih mogli bolje sagledati s potrebnim odmakom. No, ovdje se opet valja vratiti zamku prijateljstva, u kojem ćemo lakše očuvati našu uzavrelost, bilo od toga da se ona pretvori u novo nasilje, bilo od toga da ju zatomi jer je tako „jeftinije“ i korisnije. Koliko nam se puta dogodilo da nakon bijesa podijeljenoga u prijateljskom razgovoru, trezvenije i mirnije

lako opraštanjem ozdravljamo i sebe, prazan je onaj oprost koji se vodi logikom egoizma, prema kojoj treba oprostiti samo kako bih ja živio ugodnije. Takav bi oprost bio popuštanje iz slabosti. Pravi oprost ne gradi se na slabosti, nego na golemoj duhovnoj snazi – poslušnosti Kristovoj zapovijedi opraštanja.

vidimo i uvreda i onoga koji ju nam je nanio, ali i manje žalimo zbog svega onog što smo darovali osobi koja nam je uzvratila uvredom i poniženjem. Bez te mirnoće teško je stvoriti prostor novih prilika za obnovljene odnose s drugima...

Zašto opraštati?

Lako opraštanjem ozdravljamo i sebe, prazan je onaj oprost koji se vodi logikom egoizma, prema kojoj treba oprostiti samo kako bih ja živio ugodnije. Takav bi oprost bio popuštanje iz slabosti. Pravi oprost ne gradi se na slabosti, nego na golemoj duhovnoj snazi – poslušnosti Kristovoj zapovijedi opraštanja: „Pratite i oprostite se vam se“ (Lk 6,37). A to zajednicu Kristovih učenika određuje kao prostor opraštanja: „Pratite jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprostio“ (Ef 4,32). Tako smo došli do duhovnog izvora opraštanja, a to je Božja neumorna radost da nam uvijek prašta: „Jer ti si, Gospode, dobar i ra-

do praštaš, pun si ljubavi prema svima koji te zazivaju“ (Ps 103,3). Štoviše, Bog toliko ljubi čovjeka da, praštajući, preuzima na se i muku križa kao objavu pomirenja sa svima: „A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije“ (Rim 5,8). U muci križa Božje opraštenje darovano je svim grešnicima, ne po njihovoj zaslugi već neovisno o njihovom prihvatanju, iz Božje milosrdne ljubavi prema grešniku. Zbog nje se Bog nikad ne umara opraštati nam duge naše, pa i onda kad to ne zaslužujemo, kad to opraštenje ne tražimo i kad ga ne prepoznavamo kao dar. Zbog takve Božje ljubavi ne bismo se ni mi smjeli umoriti tražiti Božje opraštenje (sjetimo li se svake večeri ispita savjesti?), niti se sami umoriti u opraštanju drugima, bez obzira na njihove zasluge ili prihvatanje dara oprašta.

Oprostiti, ali ne zaboraviti?

Uvreda oprostiti je, dakle, djelo milosrda, ne zato što oprostom smirujemo sebe ili njime odgovaramo na nečije zasluge, nego zato što u snazi Božjeg opraštanja nama, onome koji nas je uvrijedio ponizno i milosrdno nosimo dar Božjeg opraštenja po kojem je ljubav jača od zla, a svetost moćnija od grešnosti. Jednostavno rečeno, oprostiti znači ponovno pristupiti i prigriliti drugoga kao Krist i tako sa svoje strane prekinuti spiralu novih uvreda i uvrijeđenih.

I na kraju, dotaknimo se onoga što gotovo svi znaju reći: Oprostio sam, ali nisam zaboravio. Dakako, nemoguće je izbrisati sjećanje na naneseano zlo. I samo se opraštanje suprotstavlja zaboravu, ako se oprostilo može samo ono što nije zaboravljeno. Ali ako udjeljivanje oprosta podrazumijeva vidjeti drugoga, u njegovoj grešnosti, očima Isusa Krista, onda je umjesto oprostio sam, ali nisam zaboravio, zasigurno bolje reći oprostio sam i zato pamtim na drukčiji način. Dragi čitatelju, budi milosrdan u sjećanju na uvrede koje su ti nanesene, pa ćeš biti milosrdan i za istinski oprost. ■

Die Heiligkeit, die Kroatien berührte

Das Monatsmagazin „Gelegenheit“ der Kirchenzeitung „Glas Koncila“ widmete fast die gesamte Ausgabe 7-8/2016 der neuen Heiligen der Katholischen Kirche - Mutter Teresa aus Kalkutta. So ist auf der Titelseite des Monatsmagazins neben ihrem Porträt zu lesen: Heilige Mutter der Armen.

Mutter Teresa wurde am 4. September dieses Jahres in einer feierlichen Liturgie in Rom von Papst Franziskus heiliggesprochen. Die Heiligsprechung wurde nicht nur in Rom und Indien sondern weltweit gefeiert. Das kroatische Fernsehen brachte aus diesem Anlass einen Dokumentarfilm von Ljiljana Bunjevack Filipović „Mutter Teresa begleitend“ sowie eine Sondersendung unter dem Titel „Große Werke einer kleinen Frau“.

Mutter Teresa wurde am 26. August 1910 in Skopje (Mazedonien) geboren. Einige Tage später wurde sie auf den Namen Anjezë (Agnes) Gonxha getauft. Sie war das dritte Kind der albanischen Eheleute Nikollë und Drane Bojaxhiu. Ihre Schwester Aga war sieben Jahre und ihr Bruder Lazar drei Jahre alt als Agnes geboren wurde. Nikollë Bojaxhiu war ein gütiger und besonnener Mensch und fürsorglicher Vater. „Er war ein sehr edelmütiger Mensch, half stets den Bedürftigen mit Essen und Geld. Mein Vater sagte zu mir: Tochter, nehme niemals eine Mahlzeit zu Dir, ohne diese mit anderen zu teilen.“ So beschrieb Mutter Teresa ihren Vater. Agnes war acht Jahre alt als ihr Vater starb. Auch ihre Mutter Drane war unter den Bewohnern von Skopje für ihre außerordentliche Güte bekannt. Als Drane den Bedürftigen Essen brachte, begleitete Agnes sie oft. Jedes Mal sagte sie zu Agnes „Wir müssen Jesus Essen bringen“.

Mit Vollendung des 18. Lebensjahres entschied sich Agnes, als Missionarin nach Indien zu gehen. Am Hochfest Mariä Himmelfahrt im Jahr 1928 erbat sie den Segen der Muttergottes von Letnice für ihre lange Reise. Am Tag ihrer Abreise, dem 15. September 1928, versammelten sich hunderte von Menschen am Bahnhof, um sich von Agnes zu verabschieden. Über dieses Ereignis berichteten auch die Zagreber Katholischen Missionen: „Agnes Bojaxhiu ist gebürtige Albanerin aus Skopje. Sie folgte dem Ruf des Herrn.

Wie einst der Heilige Petrus seine Fischernetze zurückließ, um Jesus zu folgen, ließ Agnes ihre Schulbücher im Gymnasium und machte sich auf den Weg im Namen Gottes... Ihr Umfeld war sehr verwundert... Alle wussten, dass mit ihrem Weggang eine Leere entstehen würde...“

Über Zagreb und Dublin (Irland) machte sich Agnes sowie ihre Kameradin Marija Magdalena – beide Novizinnen der Loretoschwestern – auf den Weg nach Indien. Nach einer nahezu

Mutter Teresa in der kroatischen katholischen Gemeinde in Frankfurt, 1978 (v.l.n.r. Missionar P. Ante Gabrić, damaliger Gemeindeleiter P. Jozo Zrnčić, damaliger kroatischer Delegat P. Bernard Dukić)

vierwöchigen Schiffsreise kamen beide Schwestern am 6. Januar 1929 in Kalkutta an. Kurz darauf reisten sie auf dem „heiligen Fluss Ganges“ weiter nach Darjeeling zu der Sommerresidenz der indischen Herrschaft am Fuß des Himalayas. Dieser Ort war zur damaligen Zeit für die exzellenten Schulen, die von europäischen und indischen Kindern besucht wurden, weit bekannt. In der dortigen Klosterschule waren sie als Lehrerinnen tätig. Agnes, dann bereits Schwester Teresa, arbeitete zudem im kleinen Klosterkrankenhaus.

Nach etwa zehn Jahren kehrte Schwester Teresa nach Kalkutta zurück, wo sie zunächst als Lehrerin und später als Direktorin in der Loreto-Schule im Kloster Entally tätig war.

Auf einer Fahrt durch Kalkutta verspürte sie am 10. September 1946

beim Anblick eines Kruzifixes die Berufung, den Armen zu helfen. In ihrem Tagebuch schilderte sie dieses Erlebnis als mystische Begegnung mit Jesus, der sie mit den Worten „Mich dürstet“ dazu aufforderte, ihm in den Ärmsten der Armen zu dienen. Sie gründete 1950 die Gemeinschaft der Missionarinnen der Nächstenliebe, die nach den evangelischen Räten lebten. Später erhielt die Ordensgemeinschaft die päpstliche Approbation. Die Ordensgemeinschaft kümmert sich um Sterbende, Waisen, Obdachlose und Kranke; ihr besonderes Engagement liegt jedoch in der Betreuung von Leprakranken. Heute gehören den Missionaren der Nächstenliebe über 3.000 Ordensschwestern und mehr als 500 Ordensbrüder in 710 Häusern in 133 Ländern der Erde an. Für ihr Wirken erhielt Mutter Teresa zahlreiche Preise. Die bedeutendsten waren 1978 der Balzan-Preis für Humanität, Frieden und Brüderlichkeit unter den Völkern und 1979 der Friedensnobelpreis.

Die Heilige Mutter Teresa besuchte einige Male Kroatien. Nachdem sie fünf Jahrzehnte in Indien verbracht hatte, kam sie 1978 nach Zagreb. Zusammen mit dem kroatischen Missionar Pater Ante Gabrić, der ebenfalls in Indien tätig war, folgte sie einer Einladung des damaligen Zagreber Erzbischofs Franjo Kardinal Kuharić, um an den Gemeindemissionen „Zagreber Fastenzeit 1978“ teilzunehmen. Kardinal Kuharić sagte in seiner Begrüßungsansprache, sie lebten zwar in Armut, seien aber ein Reichtum für die Kirche und die Welt. Während ihres elftägigen Aufenthaltes besuchte sie viele Zagreber Pfarreien sowie die Wallfahrtsstätte Marija Bistrica und Brezovica, das Kinder-Caritasheim in Oborovo, Stubičke Toplice, Split, Sinj, Solin, Karlovac, Rijeka, Metković, Mostar und Sarajevo. Die Heilige Mutter Teresa besuchte am 16. März 1978 auch die Kroaten in Frankfurt.

Durch die Fürsprache der heiligen Mutter der Armen mögen auch wir, die kroatischen Gläubigen in der Diaspora, offener und empfindsamer für die Bedürfnisse und Nöte unserer Mitmenschen werden. Möge die Heiligkeit von Mutter Teresa auch uns berühren.

Ihr

Ivica Komadina, Delegat

LIMBURG

Georg Bätzing ist der neue Bischof

Das Bistum Limburg hat einen neuen Bischof. Nach zweieinhalb Jahren der Sedisvakanz ist der Bischofsstuhl nun wieder besetzt. Dr. Georg Bätzing ist der 13. Bischof von Limburg. Am Kreuzfest-Sonntag, 18. September, ist der 55-Jährige von Rainer Maria Kardinal Woelki, dem Metropoliten der Rheinischen Kirchenprovinz, zum Bischof geweiht und in sein Amt eingeführt worden. Mehr als 2.000 Gäste erlebten die Feierlichkeiten im Hohen Dom zu Limburg, in der Limburger Stadtkirche und im Garten des Bischöflichen Priesterseminars mit. Ein großer Tag für die gesamte Diözese.

„Congrega in unum - Führe zusammen“ ist der Wahlspruch des neuen Bischofs und soll zum Leitwort für seinen Dienst im Bistum Limburg werden. Der Vers aus dem Trierer Pilgergebet sei ein Stoßgebet, weil es den Menschen aus eigener Kraft allein nicht gelingen könne, Verschiedenheit auszuhalten und Vielfalt als Reichtum zu begreifen, Versöhnung und Verbundenheit zu stiften und Menschen, Meinungen, Lebensstile, Weltanschauungen und religiöse Überzeugungen zusammenzubringen, erklärte Bischof Georg in seiner ersten Ansprache. Er müsste den Menschen, auf denen die oft bis zum Zerreißen gespannten Ansprüche und Erwartungen lasten, den heilsamen Zuspruch bringen: „Mensch, du bist ganz und eins; du darfst leben und wachsen und dich freuen, denn du bist geliebt!“, so Bischof Georg. „Gott hat am Kreuz seine Arme weltumspannend weit ausgebreitet, um alle Menschen zu retten.

Nicht ohne uns, mit uns gemeinsam will er sammeln, verbinden und zu Gott hinführen, der der barmherzige Vater aller Menschen ist.“

Wurzeln schlagen und die Kirche weiter aufbauen

Der neue Bischof will im Bistum Wurzeln schlagen und seinen Dienst zusammen mit vielen Schwestern und Brüdern, die ihren Glauben dort bezeugen, wo sie leben, tun. Mit Herz und Verstand, mit guten Ideen genauso wie mit wachsamer Kritik und Veränderungsbereitschaft soll die Kirche weiter aufgebaut werden. Im Bistum Limburg fühle er sich bereits nach den

ersten Gesprächen und Begegnungen herzlich willkommen.

Bischof Georg dankte den vielen Gästen, die nach Limburg gekommen sind, für das starke „Zeichen der Mitfreude und Verbundenheit“. Er dankte dem Heiligen Vater, dem Apostolischen Nuntius, dem Limburger Domkapitel und Kardinal Woelki für die Weihe und die kraftvollen Worte der Verkündigung. Dankesworte gingen auch an Bischof em. Franz Kamphaus für seine Begleitung und seinen Rat nach der Ernennung und an Weihbischof Manfred Grothe. „Wir werden erst mit der Zeit wirklich wissen und schätzen können, was Du mit ruhiger Hand und klarem Blick und selbstlos geistlicher Motivation in den vergangenen zweieinhalb Jahren für unser Bistum zur Versöhnung und Aufarbeitung beigetragen hast“, sagte der neue Bischof. Verbunden fühle er sich auch mit seinem Vorgänger im Bischofsamt, Franz-Peter Tebartz-van Elst. „Heute bin ich ganz erfüllt von Frieden und vom Vertrauen auf den Geist des Herrn, der die Hoffnung schenkt. Hoffnung auch darauf, dass Versöhnung wachsen kann zwischen den Menschen dieser Diözese und ihrem früheren Bischof.“

Aufbruch und Neubeginn sind möglich

Reinhard Kardinal Marx, Erzbischof von München und Freising und Vorsitzender der deutschen Bischofskonferenz, gratulierte dem Bistum herzlich zum neuen Bischof und hieß seinen Mitbruder Georg Bätzing im Kreis der deutschen Bischöfe willkommen. Nach Zeiten der Verunsicherung habe es mehr als zwei Jahre gebraucht, um Geschehenes aufzuarbeiten und im diözesanen Alltag zu einer gewissen Normalität zurückzufinden. „Heute sind Aufbruch und Neubeginn möglich, das feiern wir in dieser Stunde und das wünsche ich dem Bistum Limburg von Herzen“, sagte der Kardinal. Marx kennt den neuen Limburger Bischof bereits seit vielen Jahren, war er doch schließlich vor seinem Wechsel ins Erzbistum München und Freising selbst Bischof von Trier. „Mit dem neuen Bischof machen Sie eine gute Partiel“, rief er den Limburger Diözesanen zu.

Text und Foto: www.bistumlimburg.de

Lebenslauf des neuen Bischofs

Georg Bätzing wurde am 13. April 1961 in Kirchen geboren und wuchs in Niederfischbach an der Sieg, der sogenannten Trierischen Insel im Westerwald (Kreis Altenkirchen), nicht weit von der Limburger Bistumsgrenze, auf. Nach dem Studium der Philosophie und Theologie in Trier und Freiburg wurde er 1987 zum Priester geweiht. Er war Kaplan in Klausen und Koblenz, ehe er 1990 die stellvertretende Leitung des Bischöflichen Priesterseminars in Trier übernahm. Von 1996 bis Januar 2010 war Bätzing dann als Regens für die Priesterausbildung im Bistum Trier verantwortlich und leitete das Priesterseminar.

2005 wurde er von Papst Benedikt XVI. zum Monsignore ernannt. Im November 2007 berief ihn der damalige Bischof von Trier, Dr. Reinhard Marx, zum Leiter der Heilig-Rock-Wallfahrt. Seit dem 1. November 2012 leitet er als Generalvikar das Bischöfliche Generalvikariat in Trier. Papst Franziskus ernannte ihn am 1. Juli 2016 zum 13. Bischof von Limburg.

NAŠE ZAJEDNICE

FRANKFURT AM MAIN

Susret ministranata Rajnsko-majnskog pastoralnog područja

Susret ministranata iz hrvatskih katoličkih misija Rajnsko-majnskog pastoralnog područja održan je u subotu 25. lipnja u Frankfurtu na Majni. Na susretu su se okupili ministranti i ministrantice iz Hrvatske katoličke župe Frankfurt am Main, Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus i Hrvatske katoličke misije Offenbach na Majni.

Susret je počeo misnim slavljem u crkvi Duha Svetoga, koje je predvodio i propovijedao voditelj HKM Offenbach fra Tomislav Dukić u suslavlju sa župnikom HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus fra Marinkom Vukmanom i dušobrižnicima u HKŽ Frankfurt

na Majni fra Markom Domazetom-Lošom i fra Ivanom Čikarom. Sve je u ime Vijeća za organizaciju susreta pozdravio fra Marko, koji je svima poželio na susretu obilje Božje milosti i blagoslova. Fra Tomislav je u uvodnoj riječi kazao kako je Isus zahvalan ministrantima i ministranticama na njihovoj službenju oko oltara. „Zahvalni smo vam i mi svećenici da nam svake nedjelje pomžete u našoj službi oko oltara. Danas ćemo moliti za sve vas ministrante, za vaše roditelje, braću u sestre, za naše župe. Danas je u našoj domovini Hrvatskoj Dan državnosti, pa ćemo se

pomoliti i za našu domovinu, na poseban način za one koji su za nju dali svoj život. Neka nas na svakom koraku prati Božje radost“, kazao je.

naše zajedničko slavlje. Oni koji pjevaju, sviraju, koji služe na oltaru, svi smo jedna momčad koja pobjeđuje s Bogom“, istaknuo je.

Sudionici ministrantskog susreta u Frankfurtu

Fra Tomislav je u propovijedi istaknuo kako smo u Crkvi kao u nogometnoj vrsti, ne možemo jedni bez drugih. Pritom smo svi važni. Svi smo mi jedna ekipa, koja zajedno igra, u kojoj svatko vrši svoju ulogu. Svećenik je golgeter, a mi svećenici ne možemo biti tako usješni bez vas, dragi ministranti. Vi trebate nas, a mi trebamo vas kako bismo svi zajedno uspjeli, pobijedili, kako bismo postigli ono što Bog od nas očekuje. Svi mi zajedno služimo radosti koja dolazi od Boga. Bog želi da sa sv. mise odemo kući radosni, a ne tužni. Sv. misa nas želi razveseliti. To je

Na misnom slavlju pjevali su ministranti i ministrantice uz pratnju na orguljama s. Pavlimire Šimunović, zborovode i orguljašice u HKŽ Frankfurt. U pratnji ministranata bili su i pastoralni referent u HKM Offenbach Zvonko Orlović i pastoralna suradnica u HKŽ Frankfurt Magdalena Galić, te više roditelja ministranata.

Nakon misnog slavlja u dvorani crkve Duha Svetoga organiziran je ministrantski kviz, kojeg je pripremio fra Marko. Sudjelovale su ekipe iz HKŽ Frankfurt, HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus i HKM Offenbach. U svakoj ekipi sudjelovao je pet osoba, a kviz se sastojao od tri dijela. Prvo mjesto – zlatne medalje i pokal osvojila je ekipa HKŽ Frankfurt, drugo mjesto – srebrne medalje i pokal osvila je HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus, dok je treće mjesto – brončane medalje i pokal osvojila ekipa HKM Offenbach am Main. Tijekom kviza susretu se priključio i župnik HKŽ Frankfurt fra Željko Čurković, koji je zahvalio svima na susretu. Nakon kviza svi su se uputili na ručak u obližnji restoran „Diva“. Nakon ručka bio je planiran sportsko-rekreativni dio, koji nije održan zbog kiše.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Sv. misu je predvodio i propovijedao fra Tomislav Dukić

KASSEL

Proslava 40. obljetnice DJK „Zagreb Kroatien“

Nogometni klub DJK „Zagreb Kroatien“ iz Kassela proslavio je 2. srpnja nogometnim turnirom na Waldauer Wiesen i večernjim glazbenim programom 40. obljetnicu postojanja. Gostovale su mnogobrojne momčadi iz cijele Njemačke i Kassela. Istovremeno su se igrala dva turnira, za prvu momčad i za „alte Herren“. Za prvi turnir nastupalo je 13 ekipa i pobjednik je bio CSC „03 Kassel“, a za „alte Herren“ nastupalo je osam ekipa. Turnir je osvojila „Croatia“ Berlin. Večernje slavlje, uz mnogo-

brojne članove gostujućih ekipa i domaćina iz Kassela nastavljeno je s Corona Band-om iz Nürnberga.

U nedjelju 10. srpnja u crkvi sv. Elizabete u Kasselu, župnik vlč. David Klarić predvodio je svečanu misu zahvale za dugogodišnje postojanje DJK „Zagreb Kroatien“, za sve članove i igrače. Posebno spomenuti su bili preminuli članovi DJK. Misu zahvalnicu uljepšao je zbor Hrvatske katoličke misije Kassel pod vodstvom Anite Franić.

DJK „Zagreb Kroatien“ osnovan je davne 1976. pod vodstvom pok.

o. Alojzija Hartlija, hrvatskog isusovca. Glavno obilježje DJK „Zagreb Kroatien“ bio je hrvatski grb. Pok. o. Hartlija podržao je u ostvarivanju osnivanja hrvatskog kluba, u sklopu Hrvatske katoličke misije, dr. August Schreiber i Josef Kappa, tadašnji pomoćni biskup u Fuldi. I naravno, mnogobrojni hrvatski iseljenici iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Daljnji rad i potpora za klub nastavljena je kroz rad pok. vlč. Ivana Barišića. U Domovinskom ratu stradao je i naš igrač Ljiljana Žirković. DJK je bio klub, koji je uvi-

jek, a osobito za vrijeme Domovinskog rata, obilno sudjelovao u organiziranju raznih humanitarnih akcija. Igrači i članovi DJK i danas aktivno sudjeluju u radu misije. Trenutno klub ima 80-ak aktivnih članova. Kao i kroz prošlost, misija i DJK su otvoreni i žele dobrodošlicu novim iseljenicima iz naših dviju domovina – Hrvatske i Bosne i Hercegovine. ■

Misu zahvalnicu u crkvi sv. Elizabete u Kasselu predvodio je župnik vlč. David Klarić

BIETIGHEIM-BISSINGEN

Izlet članova crkvenog zbora

U subotu 28. svibnja članovi crkvenog zbora hrvatskih katoličkih zajednica Bietigheim-Bissingen, Ilingen i Vaihingen/Enz krenuli su u rani jutarnjim satima prema Mainzu. Putovanje im je bila nagrada za liturgijsko pjevanje na sv. misama i izvan njih. Voditelj zajednica fra Josip Bebić je sve upoznao s najvažnijim podacima o gradu Mainzu. Obišli su Mainz, gdje su se upoznali sa znanostima toga lijepog grada na Rajni. Osim što je grad središte biskupije, on je i grad Johannes Gutenbergova i sveučilišta, koji nosi njegovo ime. Posjetili su i njegov muzej. U muzeju je pohranjeno i puno primjeraka Biblija na njemačkom, hebrejskom i grčkom jeziku. U Mainzu je 15 crkva od kojih su pojedine posjetili. Okrijepili su se u restoranu bračnog para Darinke i Stipe Ščepića. U poslijepodnevnom satima posjetili su Hrvatsku katoličku misiju u Mainzu, u kojoj su rado dočeka i počašćeni kavom i kolačima kod voditelja misije

Sudionici izleta ispred kipa Johannes Gutenbergova u Mainzu

fra Ante Bilića. Uz pjesmu su se oprostili od fra Ante i nastavili put. Li-

jepo ih je primila i ugostila i obitelji Soke i Nike Marušića u Lamsheimu.

MOSTAR

Zlatna misa don Mile Miljka

Zlatnu misu, 50. godina svećeništva, proslavio je 23. srpnja u crkvi Gospe od Anđela u Jasenici, koja pripada župi sv. Petra i Pavla u Mostaru, sin te župe don Mile Miljko. Na misi je propovijedao vojni biskup Tomo Vukšić, koncelebrirala su 45 svećenika, a slavlje je uveličala klapa Narenta. Nakon mise svoje pozdrave i zahvale izrekli su: Marinko Šimunović, don Milin nećak; vlč. Stjepan Večković, kancelar Zagrebačke nadbiskupije; Marina Dizdar u ime inozemne pastve i župa u Njemačkoj gdje je don Mile 30 godina služio; dominikanac Ilija Zavko, koji je propovijedao na don Milinoj Mladosti misi. Na kraju je svima zahvalio zlatomisnik don Mile te se kratko osvrnuo na 50 godina svoga svećeničkog služenja Crkvi. Župnik fra Josip Vlašić u ime župe i franjevac koji trenutačno služe na župi darovao je don Mili sliku akademskog grafičara Tihomira Bazine „Lice Isusa patnika“, da se često sjeća kako je Krist za kršćanina sve. Slavlje je nastavljeno u svadbenom salonu Ruža, gdje su zlatomisnika pozdravili još mnogi govornici, između ostalih mons. Željko Majić, generalni vikar Mostarsko-duvanjske biskupije, koji je bio spriječen sudjelovati na misnom slavlju.

Don Mile Miljko rođen je u Jasenici kod Mostara, u župi sv. Petra i Pavla, 20. rujna 1942. Njegovi roditelji Ilija i Ruža r. Gagro imali su šestero djece od kojih je don Mile rođen kao

Don Mile Miljko i koncelebranti u crkvi Gospe od Anđela u Jasenici

peti po redu. Osnovnu četverogodišnju školu pohađao je u Jasenici (1949.–1953.) a nižu gimnaziju, kao posljednja generacija toga školskoga sustava, u Mostaru (1953.–1957.). Prvu godinu klasične gimnazije završio je u Biskupijskom sjemeništu u Dubrovniku (1957.–1958.) a ostale tri godine u Nadbiskupijskom sjemeništu u Zagrebu (1958.–1961.). Filozofsko teološki studij završio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (1961.–1967.). Za đakona Mostarsko-duvanjske biskupije zaređio ga je zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Šeper 23. ožujka 1966. u Zagrebu a za svećenika, nakon završene pete godine studija, mostarski biskup Petar Čule 29. lipnja 1966. u Kruševu. Istovremeno dok je pohađao šestu godinu studija bio je duhovni pomoćnik i stu-

dentski dušobrižnik u zagrebačkoj župi sv. Blaža a nakon završetka studija imenovan je župnim vikarom u Hrasnu, općina Neum, gdje je ostao kraće od godinu dana. Dana 22. travnja 1968. imenovan je župnim vikarom u Studencima gdje je ostao do 13. srpnja 1970. kad je imenovan župnim vikarom u Šipovači-Vojnićima gdje će malo kasnije postati župnik. Na toj službi ostao je do listopada 1978. kad je poslan za dušobrižnika iseljenih hrvatskih katolika u Njemačku. Najprije je vodio Hrvatsku katoličku misiju u Göppingenu (1978.–1984.), biskupija Rottenburg-Stuttgart, a onda Hrvatsku katoličku misiju u Hamelnu, biskupija Hildesheim. Na toj službi ostao je do 30. ožujka 2008., kada je umirovljen, nakon čega se vratio iz Njemačke i nastanio u Zagrebu. **IKA**

IN MEMORIAM

Fra Vladimir Tadić svećenik redovnik

U 79. godini života, 61. redovništva i 52. svećeništva okrijepljen svetim sakramentima blago je 5. rujna u KBC Firule u Splitu u Gospodinu preminuo fra Vladimir Tadić, član Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja. Misu zadušnicu 7. rujna u crkvi Gospe Sinjske u Sinju služio je provincijal fra Joško Kodžoman. Sprovodne obrede, nakon završetka mise zadušnice, na groblju sv. Frane u Sinju prevodio je gvardijan fra Petar Klapež.

Fra Vladimir Tadić rođen je 18. lipnja 1938. u Udovičićima (župa Otok) od oca Ivana i majke Luce r. Vrdoljak. Osnovnu školu završio je u Udovičićima i Sinju (1945.–1953.), a Franjevačku klasičnu gimnaziju u Sinju i Zagrebu (1953.–1961.). Filozofsko-teološki studij pohađao je u Makarskoj (1961.–1966.). U novicijatu je stupio 6. srpnja 1956. na Visovcu gdje je položio prve jednostavne zavjete 7. srpnja 1957. godine. Svećane zavjete položio je 8. prosinca 1962. u Makarskoj. Za đakona je zaređen 14. srpnja 1965. u Makarskoj, a red prezbiterata primio je 15. srpnja 1965. u Makarskoj. Mladu misu proslavio je u

Udovičićima (župa Otok) 16. kolovoza 1965. godine. U crkvi Gospe Sinjske 18. srpnja 2015. fra Vladimir je proslavio 50. obljetnicu svećeništva. U svojoj franjevačkoj provinciji obnašao je različite službe, a u dva navrata bio je vicepostulator kauze sluge Božjega fra Ante Antića.

Fra Vladimir je od 1973. do 1979. djelovao kao dušobrižnik u Münchenu gdje je radio među hrvatskim iseljenicima. Prema vlastitom iskazu, neumorno se trudio, kod njemačke crkvene i civilne vlasti, oko unaprjeđenja i poboljšanja životnog standarda naših iseljenika i osiguranja prostora za njihovo okupljanje. **IKA**

KELKHEIM

17. tradicionalni dječji festival „Mikrofon je vaš“

U nedjelju 26. lipnja u Kelkheimu je održan 17. tradicionalni Dječji festival „Mikrofon je vaš“, na kojemu je nastupalo dvadesetero izvođača. Sve nazočne, a posebno mlade pjevačice i pjevače u prepunoj dvorani pozdravio je župnik fra Ma-

se danima i tjednima pripremali za nastup, raduju i s njima pjevaju o radosti, o ljubavi i životu.

Na festivalu su nastupili: Tereza Lončar („Kao da me nema tu“ – Vanna), Tihana Gavran („Tabu“ – Lana Jurčević), Matea Bešlić („Kap po kap“

i Thompson). Prosudbena komisija u sastavu: Maja Bungić, Klara Banovčić i Hrvoje Barnjak, kao i publika imali su i ovaj put težak zadatak, izabrati po tri najbolje izvedbe. Prvu nagradu u izboru žirija, osvojila je Katarina Kapović, drugu Stella Curić, a treću

Tijana Hannowsky. Publika je pobjedničku interpretaciju Dječjeg festivala dodijelila Dariu Poliću i Tomislavu Milasu, drugo mjesto Zori Pranjić, te treće Emily Crnković. Za najsimpatičniju izvedbu pjesme stručni žiri je izabrao duet najmlađih izvoditelja, Ivana Mandurića i Ivana Miličevića. Kroz program su sjajno vodili mladi župe Antonia Baotić i Zvonimir Čuk. Nakon proglašenja pobjednika, svi natjecatelji dobili su

od Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus prigodne darove, a posebno pobjednici.

Misa zahvalnica i izlet u Phantasialand

Na kraju vjeronaučne godine, 3. srpnja, u crkvi sv. Dionizija u Kelkheimu, proslavljena je sv. misa zahvalnica za kraj vjeronaučne godine, koju su dodatno animirala djeca i mladi te župe svojim čitanjem, sviranjem i pjevanjem, poglavito kroz molitvu vjernika, s kojom su mladi rekli svoje hvala Gospodinu i svima koji su im protekle školske godine dobra udijelili. Ovogodišnji krizmanici uputili su zahvalu Bogu za dar sv. potvrde. Dan prije zahvalne mise, 2. srpnja, stotinu djece i mladih župe sa župnikom fra Marinkom Vukmanom bili su na izletu u Phantasialandu.

Uvođenje novih ministranata

Od nedjelje 18. rujna župa Main-Taunus/Hochtaunus bogatija je za sedamnaestero novih ministranata. Nakon sv. mise u crkvi sv. Dionizija u Kelkheimu okupili su se „stari“ i novi ministri ispred oltara, za zajedničku fotografiju, a brojni vjernici s pljeskom i radošću su pozdravili nove služitelje oltara. Misno slavlje uveličao je zbor mladih.

Mario Trifunović

Na festivalu je nastupilo dvadesetero izvođača

rinko Vukman. Istaknuo je kako mlade pjevačke zvijezde na tom jedinstvenom i neponovljivom festivalu i ove godine svojom izvedbom sve oduševljavaju. Istaknuo je kako je pjevanje zdravo za tijelo i za dušu, pravi do-

– Divlje jagode), duet Ivano Miličević i Ivano Mandurić („Moj dida i ja“ – Thompson), Lara Klapež („Dat će nam Bog“ – Nina Badrić), Gabrijela Anušić („Kraljica“ – Jelena Rozga), Tijana Hannowsky („Sve bi seke ljubile mor-

Župa je bogatija za sedamnaestero novih ministranata

bro raspoloženje, odmara i umiruje. Pozvao je sve okupljene da se zajedno s pjevačicama i pjevačima, koji su

nare“ – Magazin), Katarina Kapović („Duša hrvatska“ – Lana Jurčević), Marija Zečević („Željo moja“ – Doris Dragović), duet Mariela Keško i Dolores Bartulović („Okus mentola“ – Jelena Rozga), Laura Kapović („Život stati neće“ – Danijela Martinović), Martino Klapež („Sve si moje“ – Ivan Žak), Zora Pranjić („Smokvica“ – Tajči), Stella Curić („Dvije zvijezdice“ – Tajči), Emily Crnković („Bižuterija“ – Jelena Rozga), Izabela Curić („Crni leptiri“ – Znamari) i duet Dario Polić i Tomislav Milas („Sude mi“ – Miroslav Škoro

Nova adresa

Hrvatska katolička zajednica Nagold odnedavno se nalazi na novoj adresi koja glasi:

Am Riedbrunnen 7,
72202 Nagold.

WICKSTADT
KOD FLORSTADTA

Vjernici iz HKM Giessen hodočastili u marijansko svetište Maria Sternbach

Više od sto pedeset vjernika iz Hrvatske katoličke misije Gies-sen, među kojima je bilo i vjernika iz drugih obližnjih hrvatskih katoličkih misija, hodočastili su, u nedjelju 11. rujna, u marijansko svetište Maria Sternbach kod Florstadta. Okupili su se u Wickstadtu, nedaleko od Florstadta, a potom je voditelj misije fra Marijan Petričević blagoslovio

se našem Bogu i Gospodinu koji nas je pozvao da budemo sveti. Na svom životnom hodočašću prema Bogu moramo se uvijek iznova pitati jesmo li na pravom putu. Ako smo slučajno skrenuli s puta Božjega, moramo se vratiti, obratiti. Po zagovoru naše nebeske Majke preporučimo se Božjem milosrđu i zamolimo ga da nam oporosti naše mane i propuste."

vode čini vino, iz krize milosno vrijeme. Marija je dosljedno u svome životu slušala Božji glas i govorila svoj: „Da“. U tome je bila dosljedna pratilja svoga Sina sve do križa. Ona je Zvijezda Jutarnja koja nam pokazuje, ako je nasljedujemo, da će i naš životni put završiti u nebu", istaknuo je. U nastavku je donio primjer jednog katoličkog misionara koji je jednom u Japanu u vlaku

Misu je predvodio fra Marijan Petričević, a propovijedao je dakon Mato Valjan

Snimio: A. Polegubić

okupljene vjernike, automobile i na-božne predmete. Nakon toga se pošlo u ophodu uz molitvu krunice i pjevanje hrvatskih marijanskih pjesama do dva kilometra udaljene Gospine kapele smještene u obližnjoj šumi. Vjernici su naizmjenice nosili križ u kojem je relikvija Svetoga Križa.

Misno slavlje slavljeno je ispred Gospine kapele, a predvodio ga je voditelj HKM Giessen o. Petričević uz asistenciju stalnog dakona u HKM Giessen Mate Valjana. Dakon Valjan je u uvodnoj riječi istaknuo kako je svako hodočašće, pa tako i današnje, prilika da razmislimo o smislu života. „Kao zajednica vjernika mi znamo svoj cilj: korak po korak približavati

U propovijedi je dakon Valjan istaknuo kako je Blažena Djevica Marija tijekom cijele povijesti kršćanstva vodila brigu i ponavljala: „Vina nemaju!“ „Ponekad je to vrijedilo za cijelu Crkvu, ponekad za pojedine kršćane. Pritom ne smijemo prekriziti ruke i čekati da se situacija sama od sebe promijeni. Pozvani smo učiti što je u našoj moći i napuniti vrčeve onim što imamo. Isus želi u nama suradnike, da činimo što nam On kaže. I ovo je hodočašće danas naš prilag punjenja vrčeva i to svakoga puta kad dođemo na sv. misu ili kad privatno molimo krunicu, kad se zauzimamo za bližnjega, kad nastojimo prevladati krizu u braku i sl. Nakon našeg nastojanja Isus dolazi i pravi preobrazbu, iz

molio časoslov. Dok je molio, najednom mu je iz časoslova ispala sveta sličica s Gospinim likom. Prije nego se sagnuo, sličicu mu je dignuo jedan petogodišnji dječak. Pogledao je sličicu i upitao misionara: „Tko je ovo?“ „To je moja Majka!“ — odgovorio je misionar. „Nisi joj sličan!“ — rekao je dječak. „Znam, ali trudim se biti!“ — dodao je misionar. Na kraju je propovjednik potaknuo okupljene neka se trude poput Marije ići Kristovim putem kako bi svi završili u nebu.

Nakon misnog slavlja ispred crkve je pripremljen zajednički agape. Hodočašće je završilo blagoslovom i molitvom u kapeli, a vjernici su imali priliku i za osobne molitve. **A. Polegubić**

BAYREUTH

Izlet u Goldkronach

Vjernici iz hrvatske katoličke zajednice Bayreuth, u pratnji voditelja Hrvatske katoličke misije Bamberg, salezijanaca o. Filipa Tomića, išli su 3. srpnja na izlet za Goldkronach, mjesto udaljeno dvadeset km od Bayreuha. U crkvi sv. Mihaela služena je sv. misa. U Goldkronachu živi veliki broj Hrvata

pa su sve pozvali da upoznaju to simpatično malo mjesto. Domaćini su ih ugostili, a uz jelo i piće bilo je i razgovora, glazbe i pjesme. Ujedno su u toj prilici proslavili dva jubileja: 60. rođendan Julijane Schatz i 75. rođendan Pave Mikića, dopisnika ovog teksta. Kako je Hrvatska ušla EU i kroz to omogućila Hrvatima

ma da rade i u Njemačkoj, i hrvatska zajednica u Bayreuthu se dosta povećala. U zajednici živi novi mladi naraštaj koji njeguje svoje duhovne i nacionalne vrijednosti. Na jesen je u planu još jedan zajednički izlet, kako bi se vjernici još bolje upoznali.

Pavo Mikić

GRIESHEIM (DARMSTADT)

Sportski dani Hrvatske nastave Hessen

Na sportskim terenima „Croatie“ Griesheim (Darmstadt) krajem lipnja održani su 4. Sportski susreti Hrvatske nastave Hessen. Mnog-

Hrvatske nastave Hessen. Zahvalila je svima koji su na bilo koji način pomogli u organizaciji susreta. Posebno je pozdravila uzvanike: predstavnicu Držav-

nog ureda Republike Hrvatske za Hrvate izvan R. Hrvatske Biserku Lukan, konzula R. Hrvatske u Frankfurtu Tihomira Kujundžića, gradonačelnicu grada Griesheima Gabrielle Winter, te voditelja Hrvatske katoličke misije Darmstadt fra Nediljka Brečića. Susrete je svojim nastupom uveličala i folklorna skupina „Biseri“ iz Griesheima. Za djecu manjeg uzrasta organizirana je kreativna radionica, u kojoj su se oslikavale platnene torbice. Nakon mnoštva odigranih nogometnih utakmica i igara graničara određen je redoslijed po skupinama. Svi sudionici susreta do-

Sudionicima su uručene medalje, a pobjednicima pokali

tvo učenika hrvatske nastave iz cijelog Hessena i njihovi roditelji stigli su u Griesheim kako bi odmjerili snage u nogometu i graničaru (igra između dvije vatre). Bila je to idealna prilika upoznavanja učenika iz različitih nastavnih mjesta hrvatske nastave u Hessenu, ali i uspostavljanja brojnih kontakata. Na početku susreta pozdravni govor održala je Ivana Livaić, koordinatorka

Folklorna skupina „Biseri“ iz Griesheima uveličala je sportske susrete pjesmom i plesom

Majke učenika s učiteljicama Hrvatske nastave Hessen

bili su posebne medalje, koje je donirao Državni ured za Hrvate izvan R. Hrvatske. Pobjedničke ekipe pojedinih skupina dobile su i pokale. Najbolji strijelci nogometnog turnira bili su Antonio-Joel Čosković iz Kelkheima i Marin Schneider iz Rüsselsheima. Posebnu pozornost i ove godine privuklo je natjecanje majki učenika Hrvatske nastave Hessen u graničaru.

Tekst i snimke: Smiljana Veselić-Vučina

Nastavak sa str. 11

U misijama su se održavala i predavanja i vjerskim, kulturnim, jezičnim i nacionalnim temama. Gostovali su i brojni pjevači i kulturno-umjetnička društva, primjerice „Lado“ i dr. Radilo se na očuvanju hrvatskog jezika i kulture. U vrijeme Domovinskog rata u misijama su se organizirale i prigodne izložbe umjetničkih radova, koje su imale humanitarno značenje. U misijskim su prostorijama svoje susrete

organizirala i hrvatska društva koja su djelovala i djeluju na području misija. U nekim hrvatskim misijama osnovane su i knjižnice, u kojima su naši ljudi mogli posuđivati knjige. Moglo bi se ukratko sažeti kako se cjelokupni hrvatsko vjersko i kulturno-prosvjetno djelovanje odvijalo u sklopu hrvatskih misija u zapadnoj Europi, a listovi „Živa zajednica“ u Njemačkoj i „MOVIS“ u Švicarskoj pritom su odigrali nezaobilaznu ulogu. U njima je nebrojeno priloga i o hrvatskim kultur-

nim, jezičnim i nacionalnim temama. Dakako da u vrijeme bivše države to nije bilo moguće sustavno provoditi, ali su svećenici i drugi pastoralni djelatnici uvidjeli važnost takvog djelovanja te su u skladu sa svojim mogućnostima činili sve kako bi se sačuvala hrvatska duhova, kulturna, jezična i folklorna baština. Za očekivati je da bi se danas zajedničkom suradnjom R. Hrvatske i domovinske Crkve moglo na tom važnom području puno više učiniti, istaknuo je. **A.P.**

„Sv. Franjo Asiški u Hrvatskoj 1212. godine“

Hrvatska je najfranjevačkija zemlja na svijetu. Sv. Franjo je sa svojom braćom vjernički, kulturno i politički najveći dobrotvor hrvatskog naroda. Tamo gdje nitko drugi nije mogao preživjeti, preživjeli su franjevci. Zato što su nešto ponijeli od sv. Franje. Važno je da svi otkrijemo sv. Franju, što nam Gospodin poručuje po sv. Franji danas, istaknuo je provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima fra Andrija Bilokapić u subotu 4. lipnja u dvorani samostana Sv. Frane u Zadru kad je predstavljeno vrijedno djelo - Zbornik „Sv. Franjo Asiški u Hrvatskoj 1212. godine“, koji na 568 stranica, uz stotine crteža i fotografija, sabire radove predstavljene na Međunarodnome znanstvenom skupu prigodom osam stoljeća od dolaska sv. Franje u Hrvatsku i o počecima Franjevačkog reda među Hrvatima, održanima u Splitu i Zadru 1. i 2. listopada 2012. g. Taj simpozij organiziralo je Vijeće franjevačkih zajednica Hrvatske i BiH. Zbornik je objavljen kao 46. broj edicije „Kačić – zbornik Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja“ iz Splita, čiji je glavni urednik od 1974. g. fra Hrvatinić Gabrijel Jurišić. Osobe koje su inicirale i organizirale održavanje simpozija, nepune četiri godine poslije, jer je riječ o pripremi iznimnog i opsežnog znanstvenog djela, predstavile su Zbornik u Zadru. To su bivši provincijali dr. fra Josip Sopta (Franjevačka provincija sv. Jeronima) i fra Ljudevit Anton Maračić (Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevac konventualaca) te fra Hrvatinić Gabrijel Jurišić, urednik i ovog izdanja čije su tiskanje pomogli Splitsko-dalmatinska županija, Grad Sinj i Provincije Prvoga, Drugog i Trećeg reda.

Zbornik sadrži 23 priloga stručnjaka predavača sa simpozija, pozdravne govore u Splitu (Fra Ljudevit A. Maračić, fra Joško Kodžoman, mons. dr. Ivan Čubelić i Ante Sanader) i Zadru (mons. dr. Želimir Puljić, dr. fra Stanko Josip Škunca, dr. fra Josip Sopta) te jedanaest priloga u dva dodatka koji s povijesne i umjetničke strane proširuju temu početaka franjevaštva na hrvatskim prostorima. Radovi tematiziraju glavno pitanje simpozija: Je li, kada i kako došao sv. Franjo prilikom svog prvog pokušaja odlaska na istok 1212. g. i preplivljavanja Jadrana? Zbornik sabire radove o najpoznatijim

tradicijama koje svojataju pristanak sv. Franje u neke istočno-jadranske luke, rekao je Maračić. Prvi krug radova obuhvaća tekstove koji obrađuju predaje Franjin pristajanja na hrvatsku obalu: dubrovačka (fra Josip Sopta i dr. Marijan Sivirić), splitsko-trogirska (dr. Milan Ivanišević i fra Nikola M. Roščić), zadarska (fra Stanko Škunca, fra Donat Fabijanić) uz tekst „Diplomatička analiza papinskih isprava franjevcima 13. st. sačuvanih u franjevačkom samostanu u Zadru“ dr. Milka Brkovića, istarsko-kvarnerska (fra Lju-

cajima Franjina dolaska i boravka u nas: likovni prilozi Franjina boravka u Hrvatskoj (prof. Anđelko Badurina), povezanost franjevac i umjetnosti na hrvatskoj obali tog vremena (dr. Joško Belamarić). Objavljeni su i prilozi rezultata istraživanja franjevačkih početaka u Hrvata, pokojnih franjevačkih istraživača fra Euzebija Fermandžina (dr. fra Daniel Patafta) i fra Dominika Mandića (dr. fra Robert Jolić). Podsjetivši na sedam mjesta koja se spore oko toga iz kojeg potječe grčki pjesnik Homer, pa postoji grčki diptih koji ih sve spominje, fra Ljudevit Anton Maračić je rekao: „Možda bi bilo dobro sastaviti zgodno mnemotehničko sredstvo, koje bi nabrojanjem mjesta koja svojataju Franjin dolazak i budući naraštaji mogli pamtit, u nadi da će se postupno smanjivati popis i polako otpadati imena koja ne izazivaju povjerenje ni sigurnost. Mislim da Zbornik u tome može prilično pomoći“.

„Pronađeni novi izvori daju novo svjetlo na pitanje dolaska prvih franjevac i osnivanje prvih samostana na Jadranskoj obali. Izdavanje Zbornika i održavanje znanstvenog skupa potvrđuju blagotvornu suradnju i složni rad sve braće i sestara franjevačke obitelji u Hrvata: muških i ženskih redovničkih i svjetovnih, franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i u BiH. To je dodatni poticaj njihovom zajedničkom radu i zbližavanju“, poručio je o. Maračić. Najavio je i obilježavanje Spomena franjevačkih obljetnica, svefranjevačku proslavu 800. obljetnice Porcijunkulskog oprosta i 500. obljetnice diobe prvog franjevačkog reda koji će se održati u Zagrebu 16. i 17. rujna u franjevačkoj crkvi Sv. Križa u Sigetu. „Stablo mira i dobra zasadio je sveti otac Franjo koji je prije osam stoljeća svojom blagoslovljenom nogom stupio na hrvatsku obalu Jadrana. Bilo je to sjeme koje je duboko pružilo svoje korijene u dušu našeg čovjeka i razvilo divne krošnje, da se u njihovoj sjeni i mi danas lijepo i ugodno osjećamo“, rekao je fra Gabrijel Jurišić. Nasuprot pojmu „protivni vjetrovi“ fra Tome Čelanskog, koji je rekao da su Franju bacili na hrvatsku obalu, fra Gabrijel je istaknuo: „Za nas je to sretni i dragi Brat Vjetar koji je u našu domovinu doveo prvog građanina ondašnjeg kršćanskog svijeta, Franju iz Asiza“.

IKA

Slika: IKA

devit Maračić, zagrebačka (fra Željko Železnjak). Tome je povijesni predložak tekst „Mjesne predaje o putovanjima sv. Franje u pokrajini Marke“ fra Angela Palerija, kao ono što je prethodilo Franjinoj plovidbi s druge strane Jadrana. Drugi krug radova donosi širi kontekst o vremenu i prostoru kad se odvijao brodolom lađe sa sv. Franjom i posljedično vjerojatno prisilno pristajanje na hrvatsku obalu. Političko-društvene prilike toga vremena u Južnoj Hrvatskoj donosi prof. Anđelko Mijatović, prikaz crkvenih prilika dr. Slavko Kovačić, pomorsko-geografski sustav Jadrana onog vremena dr. Josip Faričić. O fratrima i klarisama koji su nakon tih događaja počeli živjeti i djelovati na ovom području govore prilozi fra Andrije Zirduma (Bosna), fra Marijana Vagrina (Slovenija), fra Petra Runje (Trečoredci) te s. Kate Karadžić i s. Marije Petričević (klarise). Pregled prvih franjevačkih plodova svetosti na hrvatskim prostorima donosi fra Gabrijel Jurišić. Treći krug čine prilozi o kulturno-umjetničkim odjecima i utje-

DJEČJI KUTAK

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

Stiže nam jesen i dani postaju sve kraći. Za vaše bolje raspoloženje pripremili smo vam zanimljive detalje o banu Josipu Jelačiću. Naime, 16. listopada se slavi 215. obljetnica njegova rođenja. Ostanite nam dobro i imajte lijepo jesensko vrijeme!

Snimka: Ž. Čolić

Posloži slova i dobiti ćeš pet pojmova u svezi s banom Josipom Jelačićem

FROG

PJESKIN

MATODIPL

NURAB

GELERAN

Izgubljene riječi

Upiši riječi na odgovarajuće mjesto

plemičkoj – osam – ugledne – Beču – slavonske – brojne – političara – smrti – brzo – Slavonije – uveo

Josip grof Jelačić Bužimski (16. listopada 1801. u Petrovaradinu–20. svibnja 1859. u Zagrebu) potječe iz _____ plemićke obitelji. Njegov otac Franjo, podmaršal austrijske vojske, bio je zapovjednik _____ Vojne krajine, a majka Ana, djevojačkim prezimenom Portner von Höflein, bila je njemačkog podrijetla. Josip Jelačić s _____ godina započinje školovanje u bečkom Theresianumu, najelitnijoj _____ školi. Nakon desetogodišnjeg školovanja, 1819. kao diplomat barun Jelačić polazi u vojničko službovanje kao potporučnik, da bi _____ napredovao i kao vojskovođa vodio bitke diljem hrvatskih područja za Habsburšku Monarhiju. Kralj Ferdinand I. Habsburgovac imenuje ga 23. ožujka 1848. u _____ za bana Hrvatske, Dalmacije i _____ i tajnim kraljevskim savjetnikom i unapredio ga u generalmajora. Službu bana vršio je sve do svoje _____. Ban Jelačić se borio za suverenost Hrvata, ukinuo kmetstvo, _____ službeni hrvatski jezik i položio temelje za modernu Hrvatsku, te je jedan od najznačajnijih hrvatskih _____ u cijeloj povijesti Hrvata.

Znate li...

- da je ban Jelačić govorio i pisao na njemačkom, hrvatskom, francuskom i mađarskom jeziku, a prilično dobro vladao talijanskim i latinskim
- da je ujedinio u banske vlasti sve hrvatske zemlje s Međimurjem, koje su bile unutar Habsburške Monarhije
- da je 1848. sazvao prve izbore za prvi Hrvatski Sabor sa 191 zastupnika
- da je krenuo u rat protiv Mađara, jer nisu prihvatili suverenost hrvatskog naroda
- da mu je 16. 12. 1866. podignut spomenik na glavnom trgu u Zagrebu, koji nosi njegovo ime i ostaje tamo 80 godina do rušenja 1947. od komunističkih vlasti. Dana 16. listopada 1990. na obljetnicu njegovog rođenja hrvatske vlasti vraćaju spomenik ponovno na svoje mjesto

Pitalice?

1) Prva zbirka pjesama bana Jelačića objavljena 1825. g. nosi naslov?

- Trenutak uspomene
- Eine Stunde der Erinnerung
- Une heure du souvenir

2) Ban je postavio preporodni program pod nazivom?

- Zahtijevanje naroda u 30 točaka
- Zahtijevanje naroda u 20 točaka
- Zahtijevanje naroda u 10 točaka

3) 19. travnja 1848. ban je proglasio suverenost i neovisnost Hrvatske od?

- Talijanske Vlade
- Ugarske Vlade
- Austrijske Vlade

4) Tko je 1947. spasio spomenik bana i tajno sakrio u galeriji Giptoteka?

- Antun Bauer
- Antun Mauer
- Antun Sauer

5) Na kojoj je hrvatskoj novčanici od 31. listopada 1993. portret bana Jelačića?

- 10 HK
- 20 HK
- 50 HK

Riješenja: 1b, 2a, 3b, 4a, 5b

Naš identitet u virtualnom svijetu

Nove tehnologije mogu dovesti i do promjena naših odnosa u obitelji, s prijateljima i onima koje volimo, sa samima sobom.

U prošloj sam kolumni sebe i vas u naslovu pitao: „Ljudi, kamo to idemo?“, a u ovoj nas želim pitati: Gdje ste bili, što ste radili i što ste željeli biti ovo ljeto? Dakako da vam ovo pitanje postavljam metaforički, a ne doslovno. No, ono je ipak itekako važno i to na svim razinama. Jer, kao što smo utvrdili u prošloj kolumni uz pomoć Sherry Turkle i njezine knjige „Sami zajedno“, novi naraštaji – a to ste prije svega vi – „živi“ virtualni svijet i u njemu se kreće kao riba u vodi, ali nas nove tehnologije mogu dovesti i do promjena naših odnosa u obitelji, s prijateljima i onima koje volimo, sa samima sobom – pa čak i na (ljetnom) odmoru.

Eto, ove smo godine i prije odmora dobili novu igru – lov na Pokemone, pa bi se i vas moglo pitati: gdje ste i s kim lovili Pokemone? Jeste li i vi više šetali zahvaljujući toj igri koja je osvojila srca mnogih, neke podigla sa kauča i fotelja, ali se nekima možda pretvorila u strast i ovisnost? Jeste li ih lovili sami ili u društvu, jeste li se zabavljali ili ste opet – i uz tu virtualno zabavu – samovali u šetnji? Jeste li ovu novu igru, ako joj već niste odoljeli, iskoristili kao novi oblik društvene igre? Jeste li i vi poželjeli biti najbolji, baš „pravi“ Pokemon-trener i tako – barem virtualno – promijeniti svoj identitet koji u stvarnome životu ne mora biti nužno tako cool?

„Strah od propuštanja“

Na ova se pitanja vezuju isto tako ostala identitetska pitanja: Jeste li svaki trenutak proveden na plaži, u planini, na nekom piću ili na večeri, odmah podijelili sa svojim virtualnim (i stvarnim) prijateljima na nekoj od društvenih mreža? Dobro bi bilo da svatko za sebe potraži odgovore na ova pitanja i još jednom pročita prošlu kolumnu u kojoj smo govorili i o emocionalnom pomaku s kojim su nam nove tehnologije donijele i neke druge rizike, a mi smo istaknuli da u ovom broju nastavljamo razmišljati o „novoj bolesti“ na koju je u magazinu „Banka“ još 2013. upozorila Vlatka Kolarević upitavši: „Jeste li na društvenim mrežama već nekoliko trenutaka nakon buđenja?

Provjeravate li elektroničku poštu i noću, u krevetu, prije spavanja, i ujutro čim otvorite oči? Živate li na netu čak i kad ste na godišnjem? Volite li svoje trenutke sreće dijeliti s virtualnim prijateljima? Dijelite li statuse, fotografije i svoj životni stil, gradeći tako virtualni identitet u kojem nema mjesta velikim problemima?“ Potvrđan odgovor na ova pitanja znači da „imate dijagnozu“: „strah od propuštanja“ (FoMo – „fear of missing out“).

Tehnologija i slika o sebi samom

U članku „Stalno on, nikad off“ Kolarević navodi riječi Sherry Turkle prema kojoj se tehnologija nameće kao „tvorac naše intime“: „Danas nam ona nudi zamjene koje potiskuju ono stvarno. Tehnologija je primamljiva kada ono što ona nudi podilazi našim ljudskim slabostima. A mi smo, čini se, itekako slabi. Usamljeni smo, a plaši nas prisnost. Zato nam digitalne veze i druželjubivi roboti mogu pružiti društvo bez obveza koje nameće prijateljstvo. Umreženi život omogućava nam da se sakrijemo jedni od drugih, iako smo zapravo privezani jedni za druge. Radije bismo slali poruke nego razgovarali“, napisala je Sherry Turkle. Zar to nije i naša stvarnost? Zar i mi ne šaljemo poruke jedni drugima – i to neprestano, pa čak i članovima svoje najuže obitelji i prijateljima?

A što sve ne radimo na društvenim mrežama – i koliko „života“ ima tek tamo! Otputovali smo – nije dovoljno što smo to rekli bliskim prijateljima. I još dok se spremamo, već to objavljujemo „urbi et orbi“: idemo na put, nama je tako dobro. I kada dodemo na odredište, odmah se „virtualno prijavimo“ da svi znaju gdje smo: uvijek je to neko „posebno“ čarobno mjesto

kakvih je malo na ovome svijetu. Čini se da nam više nije dovoljno negdje otići, nego to moramo podijeliti sa svima kako bi i oni „sudjelovali“ u našoj pustolovini koja je uvijek „tako posebna“. Osim toga, uz svoj status uvijek stavljamo neki „opis“ naših osjećaja. Rijetko objavljujemo kada smo tužni, daleko češće kada smo radosni, veseli, ushićeni. Oni koji su „posvećeni“ svome profilu vrlo često mijenjaju i sliku naslovnice, a i poze su nam – budimo iskreni – „probrane“, a mi smo „uvijek cool“. Kada bismo otišli na neko mjesto gdje nemamo signala, što bi se promijenilo? Svijet oko nas bi ostao isti, samo bi se vjerojatno naši osjećaji promijenili. Možda bismo čak i pomislili da smo „zaboravljeni“, da nitko ne vodi brigu o nama – možda bi nas čak i zahvatio koji simptom one „bolesti“ o kojoj govori Sherry Turkle: strah od propuštanja. Zaista, boli li nas ako smo zaboravljeni u digitalnom svijetu, u svijetu u kojemu nije potpuno jasno tko smo mi, to jest koji nam je stvarni identitet? „Mi za života nikada ne ‘diplomiramo’ razvoj identiteta, nego se neprestano vraćamo materijalu kojim raspolažemo“, nastavlja Turkle i poučava: „Društveni svjetovi na mreži od samih su početaka proizvodili nov materijal. Na mreži bi se obični ljudi predstavljali kao glamurozni, stari kao mladi, a mladi kao nešto stariji. Ljudi skromnih mogućnosti nosili bi skupocjen virtualni nakit. U virtualnom prostoru invalidi su hodali bez štaka, a sramežljivi znatno popravljali svoje izgled kao zavodnici.“ Od tih „prvih“ identiteta „u velikim digitalnim igrama i paralelnim svjetovima do današnjih profila na kojima iznova uspostavljamo slike o samima sebi prošlo je dosta vremena. Pa i komunikacija se u tom smislu posve promijenila; smartfoni, tableti i gadgeti omogućili su neprestanu prisutnost u mreži, bjesomučno traćenje vremena koje zatim dovodi do opasnih ovisnosti i na kraju – depresije. Postoji i protuotrov za FoMo – nazvan je WoMo: will of missing out, ali koliko pokazuju istraživanja, nije još uzeo maha. Vjerojatno i nema neke šanse“, kaže Vlatka Kolarević. A vi, što vi kažete?

Danijel Labaš

IZ CRKVE U SVIJETU

Nastavak sa str. 4

A Majka Terezija cijeli je svoj život bila milosrdna djelatnica božanskoga milosrđa, te je svima bila na raspolaganju po prihvaćanju i zaštiti ljudskoga života, onoga nerođenoga i onoga koji je napušten i odbačen. Zauzimala se neprestano za obranu života ističući da onaj tko još nije rođen - ona je najslabiji, najmanji, najbjeđniji. Prigibala se na ljude na umoru, koji su ostavljeni da umru na rubovima cesta prepoznajući dostojanstvo koje im je dao Bog; dizala je svoj glas da ju čuju moćnici na zemlji kako bi priznali svoje pogreške pred zločinima siromaštva što su ga sami stvorili. „Za nju je milosrđe bilo 'sol' koji je davala okus svakome njezinom djelu i 'svjetlo' koje je obasjavalo tamu onih koji nisu imali čak niti suze da bi plakali zbog svoga siromaštva i patnje. Njezino poslanje na gradskim periferijama i egzistencijalnim periferijama na-

šim danima ostaje poput rječitog svjedočanstva Božje blizine najsiromašnijima među siromašnima. Danas ovu amblemsku figuru žene i posvećene predajem cijelome svijetu volonterstva: neka ona bude vaš model svetosti! Mislim da ćemo možda imati malo poteškoće nazivati je sveta Terezija: njezina je svetost tako bliska nama, tako nježna i plodna da ćemo je spontano nazivati 'Majka Terezija'. Ta neumorna djelatnica milosrđa neka nam pomogne da sve više shvaćamo da je naš jedini kriterij djelovanja besplatna ljubav, slobodna od svake ideologije i svake navezanosti, koja se prosipa prema svima bez obzira na jezik, kulturu, rasu ili religiju. Majka Terezija rado je govorila: 'Možda ne govorim njihov jezik, ali mogu se smiješiti.' Nosimo u srcu njezin osmijeh i darujemo ga onima koje susrećemo na svom putu, posebno onima koji pate. Tako ćemo otvoriti obzore radosti i nade za veliki dio čovječanstva bez pouzdanja koji treba razumijevanja i nježnosti.“

Pizza napoletana za beskućnike

Kako je izvijestio austrijski Kathpress, proglašenje svetom Majke Terezije i samu misu osiguravalo je oko 3000 policajaca i specijalnih postrojbi. Svečanost je prenosilo 120 radija i televizija diljem svijeta, na kojima komentatori nisu propustili navesti da Misionarke ljubavi danas imaju 500 kuća u svijetu u kojima konkretno brinu za siromaha i ugrožene. To su učinile i nakon proglašenja njihove utemeljiteljice svetom u Rimu. Tamo je papa Franjo u Vatikanu na ručak pozvao 1.500 beskućnika i siromaha iz cijele Italije. Njima je 250 misionarki ljubavi serviralo poznatu „pizzu napoletana“ u predvorju dvorane Pavla VI. u kojoj se održavaju opće audijencije srijedom. U tome im je poslu pomagalo i 50 misionara ljubavi. Blagdan svete Majke Terezije Katolička će Crkva ubuduće slaviti 5. rujna, jer je upravo 5. rujna 1997. rođena za nebo, tj. preminula u dobi od 87 godina. **M. K.**

NAGRADNA KRIŽALJKA

Terezija od Djeteta Isusa

Rješenje pošaljite najkasnije do 27. listopada

Svetica, najmlađa crkvena naučiteljica, zaštitnica misionara i književnika 1,2,3	Simbol stradanja i otpora vukovarski...	Pustinjaci, samotnjaci	Bivša slovenska novčana jedinica	Ante Trumbić	Mariotti Soldo	Kovina slična čeliku (Ti)	Predmetak za ekološke pojmove	„Rabat“	Gospodarstvo, imanje, posjed	Zagovornik, pristalica	Sve... ništa; ...ovako ...onako	Trgovkinje jajima	Nizozemski nogometni klub
1	2				3								
Asesor					„Nacionalni olimpijski komitet“								
Naslovni junak Haezove opere				Grana medicine (uho)				Turski kositar					
Pripadnica samal-skoga naroda				Livada				Pepco					
Od 1873. do 1897.	Crnica u pisanju				Potica, nago-varanje		Tip fiatovog automobila				Abel Xavier		
Tajni znak u briškuli	2		Njemačka				Austrija				Mrtvački ležaj		Bodljikava... ili bakrena ...
Listopadni bor (mn.)			Nalog mački da se makne					Znamenka, mladež					
Lovro Artuković		Indij						Riječka pjevačica Kraljić				Italija	
Anja od mila		Rimska jedinica						Odrastao kozji mužjak				Ankica Dobrić	
								Arijana Čulina			Potvrđna riječ		

SVJETSKI DAN MLADIH

Nastavak sa str. 9

okupljene. „Gospodin, danas, želi da još dublje osjetimo njegovo veliko milosrđe. „Nemojmo se nikada udaljiti od Isusa! I ako mislimo da smo zbog svojih grijeha i nedostataka gori... Takve nas on radije želi, tako se njegovo milosrđe širi. Iskoristimo ovaj dan kako bismo svi primili Isusovo milosrđe“, pozvao je papa Franjo, a prenio je Radio Vatikan.

Papina misa u svetištu sv. Ivana Pavla u Krakovu

Tko je odabrao da slijedi Gospodina, neka se ne ustaljuje u komotnostima koje oslabljuju evangelizaciju i neka ne gubi vrijeme u planiranju sigurne i dobro plaćene budućnosti, potaknuo je papa Franjo na misi s poljskim svećenicima, redovnicima, redovnicama, sjemeništarcima i bogoslovima u svetištu Sv. Ivana Pavla II. u Krakovu 30. srpnja.

Bdjenje Svjetskoga dana mladih u Krakovu

Nismo došli na svijet da bismo vegetirali, da bismo život proveli na kauču, nego da bismo ostavili dojam i velikane svijeta naučili kako graditi mostove bratstva, poruka je pape Franje za više od milijun i šesto tisuća mladih koji su se 30. srpnja okupili na Kampusu milosrđa u Krakovu, na bdjenju za Svjetski dan mladih. Papa ih je pozvao da idu Božjim putem kako bi nadvladali strah i teror koji uzrokuju zatvaranje i paraliziranost. Potaknuo je mlade da pouče odrasle kako zajedno živjeti u različitosti. Trebate nam kako biste nas naučili suživotu, dijalogu, dijeljenju u raznolikosti kultura – ne kao da je to prijetnja, nego prigoda. Imajte hrabrosti poučiti nas da je lakše graditi mostove nego podizati zidove, rekao je papa Franjo. Predložio je jedan konkretan „most“ koji je moguće ostvariti na licu mjesta: pružiti si i stisnuti ruku. To je „prvotni“ i „veliki bratski most“ za koji je poželio da ga nauče graditi i „velikani ovoga svijeta“. Nemojte živjeti u snu, nemojte dopustiti da drugi odlučuju o vašoj budućnosti. Umjesto ugrade, radije birajte slobodu; zamijenite paralizirajući kauč za cipele kako biste išli Božjim putovima i današnji svijet zarazili radošću, poručio je Sveti Otac.

Misnim slavljem s Papom zaključen Svjetski dan mladih u Krakovu

Papa Franjo je 31. srpnja prije podne slavio zaključnu misu Svjetskoga dana mladih, prenio je Radio Vatikan. U Kampusu milosrđa u predgrađu Krakova na misi se, prema podacima poljske policije, okupilo više od milijun i 500 tisuća mladih. Papa je prije mise blagoslovio dvije Caritasove zgrade; jednu za starije osobe, a drugu za spremište hrane za potrebite. U propovijedi je Sveti Otac potaknuo mlade da ne posustaju, te da svijetu daju nadu. Dragi mladi, došli ste u Krakov da sretete Isusa, a ulomak iz Lukina evanđelja upravo govori o susretu u Jerihonu između Isusa i Zakeje (Lk 19,1–10). Isus se ne zadovoljava propovijedanjem već prolazeći gradom želi sresti svakoga. Isus se dakle želi približiti nama, hoditi s nama do kraja našega života, želi da se sretne naš i njegov život, rekao je papa Franjo. Zakej je bio ubirač poreza, stoga je bio omražen u narodu, pa nije ni mislio da bi se mogao približiti Isusu. Osim toga, bio je malog rasta, a da vidi Isusa morao se uspeti na divlju smokvu. Susret s Isusom mijenja njegov život. Prva, dakle, prepreka koju je trebao svladati bio je nizak rast. I nama prijeti opasnost da budemo daleko od Isusa, jer se ne smatramo dostojnima, niska smo rasta, primijetio je Papa. To je velika napast, ali vjera nam veli da smo djeca Božja, i doista jesmo (1 Iv 3,1): stvoreni smo na Božju sliku i priliku; Isus je uzeo našu ljudskost, njegovo se dakle srce nikada neće odvojiti od nas; Duh Sveti želi prebivati u nama; pozvani smo u vječnu radost s Bogom. Ovo je naš „rast“, naš duhovni identitet: mi smo ljubljena djeca Božja, zauvijek. Shvaćate dakle da neprihvatanje samih sebe, nezadovoljstvo i negativno razmišljanje znači neprihvatanje svoga pravoga identiteta. Bog nas ljubi kakvi jesmo; ni jedan grijeh, mana ili pogreška ne mogu promijeniti Božji odnos prema nama. U njegovim očima vrijedi samo osoba, istaknuo je Papa dodajući: „Kad nas obuzme malodušnost, onda nam može pomoći ova velika istina: Božja je ljubav vjerna. Bog nas ljubi više nego mi sami sebe; u nas vjeruje više nego mi sami sebi vjerujemo, uvijek 'navija' za nas, kao najstrastveniji navijač. Nada nam se uvijek, čak i kad se zatvorimo u svoju turobnost, tužeći se neprestano na nepravde i na pro-

šlost. Našem 'duhovnom stasu' ne dolikuje turobnost, jer poput virusa umrtvljuje sve, uništava nadu. Bog nam se, naprotiv, uvijek nada, uvijek vjeruje da se možemo pridici i ne želi nas vidjeti ugašene i bez radosti“, ustvrdio je Papa. Govoreći o Zakejevu odnosu prema sramu, Sveti Otac rekao je da je nestao kad je Zakej shvatio da bi za njega Isus sve učinio i da ga jedino on može izvući iz „živoga blata“ grijeha i nezadovoljstva. Zakej je riskirao i prihvatio igru. I mi moramo prihvatiti igru, jer život ne treba zatvarati u ladicu. Dragi mladi, Isusu prikazite sve, naročito svoje slabosti, muke i grijehe, u ispovijedi. On će vas iznenaditi svojim oprostom i mirom. Ne bojte se slijediti ga. Ne dopustite da vam se umrtvi duh, već žudite za čistom ljubavi, koja zahtijeva i odricanje, opirite se „dopingu“ uspjeha po svaku cijenu i drogi da mislite samo na sebe i svoje udobnosti, potaknuo je Papa. „Isusa ne zanimaju prividnosti, već srce. On gleda tvoje i moje srce. Ni vi se ne zadovoljavajte površnošću, čuvajte se svjetovne liturgije pokazivanja, uljepšavanja duše kako bi izgledali bolji. Naprotiv, dobro učvrstite vezu srca koje gleda i neumorno prenosi dobro. A besplatno darivajte od Boga besplatno primljenu radost, koju mnogi očekuju.“ Isus nam upravlja ovaj poziv: „Danas treba da se zadržim u tvojoj kući.“ Možemo reći da Svjetski dan mladih počinje danas i nastavlja se sutra, u kući, jer nas Isus tamo želi sresti. Dok zahtijeva da dođe u tvoju kuću, Isus te zove imenom kao i Zakeja. Isus nas sve zove po imenu, istaknuo je Papa. Vjerujte Božjem pamćenju, ono nije „tvrđi disk“, koji bilježi i pohranjuje sve naše podatke, već je nježno srce samilosti, koje se uvijek raduje brišući svaki trag našega zla. I mi sada pokušajmo oponašati vjerno pamćenje Božje i čuvati dobro koje smo primili ovih dana. U tišini razmišljamo o ovom susretu, čuvajmo spomen na Božju prisutnost i na njegovu Riječ, u sebi oživimo glas Isusa koji nas zove po imenu, zaključio je Sveti Otac.

Sljedeći Svjetski dan mladih 2019. u Panami

Na kraju misnoga slavlja u Kampusu milosrđa u Krakovu, zaključnoga događaja Svjetskoga dana mladih, Papa je službeno objavio da će se sljedeći Svjetski dan mladih održati godine 2019. u Panami.

IKA/A.P.

Čudna juha

Konobar poslužuje juhu gostu u restoranu:

– Konobaru, ova juha miriše na rakiju.

Konobar se odmakne dva koraka nazad i pita

– Miriše li i sada?

Inače

Di si, Jure, što se radi?
– Evo idem platit struju...
– Ma dobro to, a inače?
– A, inače će mi je isključiti, ako ne platim...

Oglas

Jedna djevojka dala oglas u kojem traži dečka, koji će upaliti svjetlo u njezinu srcu.

– I javio se električar!?!

Tuborg

Kako Dalmatinac naručuje Tuborg pivo u limenci?

– Konobaru, daj mi ono pivo što se otvara k'o pašeta...

Nije smio umrijeti

Ispred jednog groba neki čovjek jeca:

– Nisi smio umrijeti, zašto si umro, nisi smio umrijeti...

Jedan prolaznik to vidi i ganut ga zapita...

– Je li to bio Vaš otac?

A ovaj će:

– Nije, bio je to prvi muž moje žene!?!

Kalkulator

– Zašto je kalkulator najbolji čovjekov prijatelj?

– Zato što na njega uvijek možeš računati.

Spava kao andeo

U svijetu se kaže „spava ko anđeo“, a kod nas se kaže „spava ko zaklan“.

Deset zlatnih pravila za odgoj djece

Svako od nas teži tome da bude što bolji roditelj svom djetetu. Svako dijete je individuum za sebe i svaki odnos između roditelja i djeteta je različit pa vrlo često nema smisla slijepo se držati nekih univerzalnih savjeta. Ipak, postoje neka „pravila“ kojih bi se svaki roditelj kojem je stalo do dobrog odnosa s djetetom trebao pridržavati.

1. Nikada ne udarajte svoje dijete!
2. Poštujte dijete!
3. Igrajte se s djetetom!
4. Komunicirajte s djetetom!
5. Budite iskreni prema djetetu!
6. Ne štedite na pohvalama!
7. Vjerujte svojim instinktima!
8. Budite dosljedni! Budite dosljedni! Budite dosljedni!

9. Brinite za djetetovu sigurnost!
10. Pazite na djetetovu prehranu!

www.bitno.net;
izvor: www.nasa-obitelj.com

Tražite dobro u ljudima

Kad se na nekoga srdimo, obično tražimo opravdanje za svoju srdžbu i trudimo se vidjeti samo zlo u onome na koga se srdimo. I time pojačavamo svoju mržnju.

A treba sasvim obrnuti: što više se srdimo, tim pažljivije trebamo da tra-

žimo sve što je dobro u onome na koga se srdimo; i ako nam pođe za rukom da nađemo dobra u tom čovjeku i da ga zavolimo, ne samo da ćemo oslabiti svoju srdžbu, nego ćemo osjetiti i osobitu radost.

Lav Tolstoj

Mahune sa slaninom

Sastojci: 1 kg okruglih zelenih mahuna, 15 dag suhe mesnate slanine, 2 glavice luka, 1 češanj češnjaka, 3 žlice mrvica, 1 grančica peršinovog lista, ulje, papar i sol.

u zdjelu i pospite prženim mrvicama. Poslužite uz jogurt ili kiselo mlijeko.

www.recepti.hr

Priprema: Mahune skuhaite u posoljenoj vodi, a zatim ih ocijedite. U međuvremenu na ulju popržite slaninu narezanu na kockice, dodajte luk narezan na kolutove, a zatim nasjeckani i zgnječeni češnjak i zajedno kratko popržite. Tada dodajte skuhanu mahunu, dosolite, popaprite, pospite nasjeckanim peršinovim listom i lagano izmiješajte. Zgotovljeno jelo istresite

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

B	L	A	Ž	E	N	E	□	N	A	N	E	B	O
□	O	T	A	V	A	□	P	O	G	O	D	A	K
D	R	E	K	A	□	R	A	Ž	□	G	I	R	E
J	E	R	□	N	A	U	K	□	M	A	T	O	R
E	N	I	S	□	I	S	T	R	A	□	A	M	□
V	A	R	A	N	□	R	O	□	E	R	□	□	□
I	□	A	N	O	□	I	K	A	T	I	□	□	□
C	I	T	A	T	□	J	A	M	A	R	□	□	□
E	T	I	K	A	□	E	C	E	R	I	□	□	□

Nagrađena: Mariana Tolić, Rüsselsheim

MOZAIK

VIERZENHEILIGEN

Pastoralni skup 2016.

Sakramenti i pastoral obitelji – tema je godišnjega pastoralnog skupa hrvatskih svećenika, đakona, pastoralnih suradnika i suradnika iz zapadne Europe, koji će se održati od ponedjeljka 10. do četvrtka 13. listopada u Kući za daljnja usavršavanja Nadbiskupije Bamberg u Vierzenheiligen (Vierzehnheiligen 7–9, 96231 Bad Staffelstein), u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni.

O temama „Zašto slaviti sakramente?“, „Zašto ići na misu?“ i „Zašto se vjenčati u Crkvi?“ govorit će dr. Ante Matijević s KBF-a u Splitu. O temama „Brak i obitelj između crkvenoga nauka i suvremenosti“, „Pastoral i neka neredovita stanja braka i obitelji“ i „Pastoralna priprema na brak i obitelj“ govorit će dr. Alojzije Čondić s KBF-a u Splitu. **A.P.**

Snimio: A. Palegubić

SINJ

Zlatna krunica Čudotvorne Gospe Sinjske

300. obljetnici krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske od milodara Gospinih štovatelja izrađena je „Zlatna krunica Čudotvorne Gospe Sinjske“, koja će točno na 300. obljetnicu, 22. rujna, biti blagoslovljena i postavljena na vidnom mjestu u njezinoj crkvi. Krunica za koju je idejno rješenje izradio akademski kipar Kuzma Kovačić zahvalni je dar franjevacu čuvara svetišta i štovatelja Gospe Sinjske ne samo za pobjedu prije 300 godina, nego i za pobjedu u Domovinskom ratu, kada su naši hrabri branitelji, s krunicom oko vrata, išli braniti svoju vjeru, svoju obitelj i svoju Domovinu, a njihove su obitelji, posebno majke i žene, sestre i kćeri stalno

mislele na njih moleći Gospinu krunicu. Križ na krunici nadahnut je oblikom starohrvatskog križa. Zrna krunice čine manje i veće nepravilne kuglice

od zlata, povezane lančićem u obliku hrvatskog tropleta, a obogaćene dodatnim efektom bljeska. Na četiri veća

zrna koja odvajaju desetice krunice, utkani su sveti likovi vezani uz svetište, a to su sv. Nikola Tavelić, bl. Alojzije Stepinac, fra Pavao Vučković i fra Rado Kalinić. Jubilarni medaljon povezuje cijelu krunicu, koji prikazuje lik Čudotvorne Gospe Sinjske. Pet većih zrna koji povezuju križ i medalju imaju simbole: Bogorodice („Ave Maria“), vjere (križ), ufanja (sidro), ljubav (srce) i lik uskrslog Krista. Zlatna krunica nošena je u procesiji ulicama Grada Sinja na svetkovinu Velike Gospe. Replika zlatne i srebrne Krunice Čudotvorne Gospe Sinjske po prihvatljivim cijenama može se nabaviti u suvenirnici u svetištu.

Tekst i snimka: IKA

FRANKFURT AM MAIN

Hrvatski kat. kalendar za 2017.

Iz tiska je izašao jednodisni Hrvatski katolički kalendar za 2017. godinu, u izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Kalendar je posvećen Gospi Fatimskoj u povodu 100 godina od Gospinih ukazanja u Fatimi (1917.–2017.).

U kalendaru su istaknuti i hrvatski sveci i blaženici, a doneseni su i termini hodočašća Hrvata katolika u marijanska svetišta u Njemačkoj i u Lurd u Francuskoj.

Daljnje obavijesti i narudžbe na telefon: 0049 (0) 69 9540480; fax: 0049 (0) 69 95404824; E-mail: delegatur@kroatenseelsorge.de

Vjera je pogodak u „sridu“!

